

שמעון הכסטר ת.ז. 000388587
רח' צבי גרץ 7 ירושלים, טל 053-5318186
dohsters@gmail.com

התובע

- נ ג ד -

1. נציבות שרות המדינה
 2. מדינת ישראל – משרד האוצר
 3. הממונה על הגימלאות
- ע"י ב"כ פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
מח"ל 7, מעלות דפנה, ירושלים

הנתבעת

בקשת התובע לאור הודעות המדינה בענין הסכמות הצדדים

1. במסמך "הודעה מטעם המדינה" (ללא תאריך), עידכנה המדינה את בית הדין על "מגעים" בין הצדדים "בנסיון להדבר על נושאי התביעה" וזאת "בהתאם להחלטת בית הדין הנכבד" ו"כי יש קושי ממשי לקדם הליכי פשרה בתיק".

2. החלטת כב' השופט, מיום 4.2.2024, לא היתה שעל הצדדים "להדבר בנושאי התביעה" בצורה עמומה כלשהי אלא **דרישה מפורשת לקבל מהנתבעת התיחסות ספציפית לאמור בהודעתי לבית הדין הנכבד מיום 1.2.2024.**

בהתאם לכך **ובמיוחד על רקע הודעת הנתבעת לבית הדין כי "המדינה פתוחה לשקול כל הצעת פשרה שתובא בפניה"** היה על הנתבעת להתייחס עניינית, בין היתר, להצעת מתווה הפשרה מיום 30.1.2024 שהגשתי ולמצער לקיים עמי דיון משותף לליבון הסתייגויות - ככל שהיו - באופן הוגן ובנפש חפצה כפי שנכתב בהודעתי. למיטב הבנתי, **אין בחצי המשפט החלול "כי יש קושי ממשי לקדם הליכי פשרה בתיק" שבהודעה מטעם המדינה, ולו רמז, להתייחסות הנדרשת.**

יצוין בהקשר זה כי לאחר המתנה מורטת עצבים של שבועות ארוכים, ורק לאחר פניות חוזרות ונישנות שלי (על אף שע"פ הנחיות קודמות של בית הדין הנכבד, הנתבעת היא שהיתה אמורה לזווג וליצור את הקשר), קבלתי מב"כ המדינה הודעת ווטסאפ סתמית לפיה **ההצעה "נדחתה ע"י הנציבות" ושהסיבות יפורטו בפני ביה"ד.** ר' תדפיס הווטסאפ, המצ"ב כנספח א.

בפועל, למרות התחייבות זו, גם הפרוט המובטח לא מופיע בהודעה הנ"ל של הנתבעת.

3. יתירה מזאת ואולי חמור מכך: כשנודע לי על דחיית הצעתי ע"י הנציבות, בקשתי מב"כ המדינה, להפגש "עם מי שהחליט בנציבות לדחות את ההצעה" וזאת ברוח מספר החלטות של בית הדין, כי "הצדדים יעמדו בקשר ישירות ביניהם".

לשבחה ייאמר כי לדבריה היא כבר העלתה את בקשתי (הכלולה בהצעתי לפשרה) להפגש וסורבה אך הבהירה כי "אעלה שוב את בקשתך להיפגש". עם זאת, ומן הסתם עקב ציפיתי לדיון הוגן ובנפש חפצה, היא הוסיפה מיד כי "מסופקתני אם יהיה בפגישה כדי לקדם את ניהול ענינך". ר' הודעת ב"כ הנתבעת (תדפיס הודעת ווטסאפ) המצ"ב כנספח ב'.

ואכן, כנבואה המגשימה את עצמה, קבלתי, הפעם בתוך יום אחד(!), הודעת ווטסאפ האומרת שפגישה אתי לא תתקיים כי "נפגשו אתך מספר פעמים" (**שקר וכזב**, ר' פסקאות 1-2 בנספח ג') ו"הגורמים המקצועיים" העלומים, "לא רואים כיצד פגישה יכולה לקדם את הדיון".

4. באותה הודעת ווטסאפ מובלע גם ה"הסבר" **שדחיית המבוקש במתווה הפשרה שהגשתי, כי "הסוגיות הן משפטיות ברובן"**, למרות, שכמתואר בהצעתי, אין לה השלכות רוחב ו על אף שזכור המדינה הצהירה בפני בית הדין הנכבד **שהיא תשקול כל הצעה**. ההתכתבות בווטסאפ, המדברת בעד עצמה (צילום מסך), מצ"ב כנספח ג'.

5. התנהלות זו של הנתבעת, הנותנת תשובות לא נכונות בעליל ו/או לא מליאות אינה מקרית או חד פעמית. לי הן נראות כמזלזלות, אם לא ממש מטעות את בית הדין הנכבד, בניגוד לחוק ולאתיקה ובי הן בודאי פוגעות, שלא לאמר מתעללות, שוב ושוב מאלצות אותי להשקיע מאמצים ומשאבים רבים ויקרים כדי לחשוף את הדברים ואת בית הדין הנכבד להחליט שוב ושוב החלטות בהתאם.

להלן מספר המחשות:

א: בהודעה מטעם התובע (הוגשה ב-9.2.23) נטען **שתשובת המדינה לשאלת כב' השופט** (מיום 11.1.23) **אינה עונה לשאלה** (שלא לאמר: מטעה את בית הדין, נגד החוק והאתיקה). בעקבות זאת ניתנו שלוש(!) החלטות (ב-11.2.23, 1.3.23 ו-20.3.23) שחייבו את התיחסות המדינה.

וראה זה פלא: בעקבות החלטות כב' השופט, נתקבלה ביום 21.3.2023 **תשובה שונה** (שגם היא, לעניות דעתי, אינה עונה לשאלה ואינה נכונה, אך לא היה לי כח להתמודד עם כך). כלאמר: התשובה הראשונה לא היתה נכונה.

ב: החלטה מיום 29.11.2023, חייבה את המדינה להגיב למסמך "הבהרת התובע" (מ-28.11.2023) בו הוכח כי עמדת המדינה, שניתנה ע"פ דרישת ביה"ד (בהחלטה מ-12.11.2023) לגבי בקשת התובע מאותו יום, הדוחה את בקשה התובע, מבוססת על **מצג משפטי מטעה** - כאילו הבקשה נוגדת את החוק ואת חוזהו לאחר שהציגה לבית הדין את ההצעה של התובע בצורה מעוותת.

וראה זה פלא: ביום 10.12.2023, המדינה נתנה הסבר **שונה לחלוטין**: הפעם הצעתי כבר לא נגדה את החוק או את החוזה אלא רק "עמדה מהותית של המדינה". לא טרחתי לברר מהי אותה עמדה מסתורית, שוב בגלל מגבלת כוחותי, במיוחד בימים אלו שבו בני, עשרה(!) מנכדי, אחיינים וקרובי משפחה, נלחמים במלחמה קשה ואכזרית והדאגה מכרסמת ביום ובלילה.

6. אינני יכול להמנע מהתחושה שאני עומד מול מנגנון ענק שבמשך שנים לא עונה עיניינית לפניויותי (ר' סעיף 19 לכתב התביעה), הממשיך באותה דרך, ללא מורא, גם מול בית הדין הנכבד. לא נותר לי אלא **לבקש את בית הדין הנכבד לעצור את ההתנהלות השערוריתית של גורמים במערכת, הנהנים מחסינות, גם כספית, ולא נרתעים מלסלף עובדות**, כמו בתאור בא-כוחי בפסקה 3 ל"הודעה מטעם התובע" המוזכר לעיל (5א), **לעוות עובדות**, כמודגם ב-5 לעיל, **ולשקר ממש**, שוב ושוב, כמתואר בסעיף 1 בנספח ג' המצ"ב.

7. אני חוזר בהזדמנות זו על רצוני ונכונותי לסיים סוף סוף את הפרשה שכבר עלתה לי רבבות ש"ח ומי יודע כמה כספי ציבור ומשאבי זמן יקרים של המדינה ומערכת המשפט כבר בוזבזו וממשיכים להתבזבז עקב התנהלות הנתבעת ואין איש הנותן את הדין לבזבז משווע זה.

8. בקשתי היא שהמדינה תקבל את מתווה הפשרה שהצעתי, על בסיס העובדות שלגביהן אין מחלוקת בין הצדדים. ככל שיש הסתייגויות של ממש מההצעה, אני מבקש שהן יפורטו וינומקו ובעקבותם יתקיים אתי דיון משותף. בנפש חפצה שבו ניתן יהיה מן הסתם להגיע למתווה מוסכם והגון. בסופו של דבר, אחרי כ-43 שנות שרות אינני אויב של המערכת ואין ספק שעם מעט רצון טוב ניתן לסיים את העניין בצורה הוגנת ומוסכמת.

נספחים

נספח א: התכתבות בוטסאפ בין התובע וב"כ הנתבעת
מיום 18.2.2024

נספח ב: הודעת ווטסאפ של ב"כ הנתבעת מיום 18.2.2024

נספח ג: תגובת התובע להודעת ווטסאפ של ב"כ הנתבעת
מיום 19.2.2024

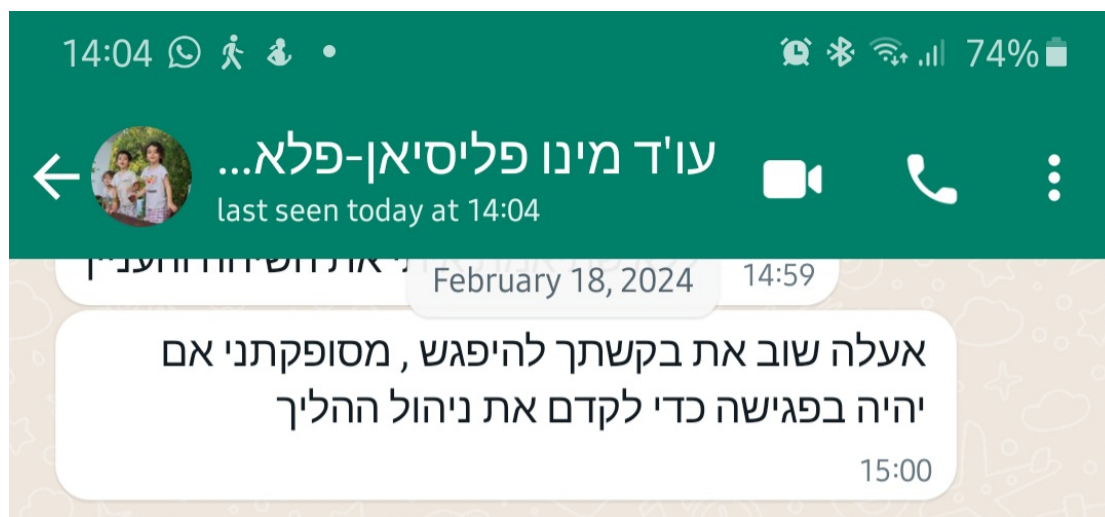
נספח א

**התכתבות בוטסאפ בין התובע וב"כ הנתבעת
מיום 18.2.2024**



נספח ב

הודעת ווטסאפ של ב"כ הנתבעת מיום 18.2.2024



נספח ג'

(3 עמודים)

תגובת התובע להודעת ווטסאפ של ב"כ הנתבעת

מיום 19.2.2024

(ב"כ הפרקליטות לא התייחסה להודעת ווטסאפ זו
ולא נתקבלו תשובות לשאלות שבהודעה)



עו"ד מינו פליסיאן-פלא...

last seen today at 15:38



February 19, 2024

עו"ד מינו פליסיאן-פלא פרקליטות ירושלים

ציינו שמאחר שנפגשו איתך כבר מספר פעמים, ובגלל שהסוגיות הן משפטיות ברובן, הם לא רואים כיצד פגישה יכולה לקדם את הדין

1. "נפגשו אתי מספר פעמים"? שקר וכזב.

כמו שכתבתי ואמרתי לך יותר מפעם אחת: חוץ מפגישה אחת לפני כ-7 שנים (שנסתיימה ב"נבדוק"). איש לא נפגש אתי ולו פעם אחת. ההפך הוא הנכון: אני בקשתי שוב ושוב במשך שנים שיפגשו אתי (אשלח לך יותר מאוחר אוסף מהבקשות) להסדרת הנושא בלא להטריח את המערכת המשפטית (הפרקליטות ובתי הדין), אבל ההתעלמות היתה טוטלית.

אני מבקש לדעת מי האדם שאמר זאת? מי האדם שמטעה את כל המערכת - וגם אותך ובאמצעותך את בית הדין - וגורם לך לחזור בפני (ובפני בית הדין) על השקר הזה שוב ושוב.

אדרבא: שיפרט ויתאר: מי נפגש אתי? מתי? מה נאמר/סוכם בפגישה?

2. מקוממת העובדה שהשקר הגס הנ"ל משמש כתרופך לאי נכונות להפגש אתי, בניגוד מוחלט להחלטות בית הדין שנתקבלו בעקבות טיעוני על אי התייחסותכם העיניינית, ובקשותי לקיום דיון משותף בנפש חפצה, אם תהיינה הסתייגויות מהצעתי.

15:32 ✓✓



עו"ד מינו פליסיאן-פלא...

online



3 תמוהה גם כוונתכם להודיע לבית הדין על דחיית ההצעה, ושוב בלי להתיחס לפרטיה כמצוות בית הדין (והגינות בסיסית), "בגלל שהסוגיות הן משפטיות".

האם הסוגיות לא היו משפטיות כשהודעתם לביה"ד על נכונות לבחון פשרה שאציע?

החלטות כב' השופט בעקבות טיעוניי הנ"ל ניתנו לאור הודעתכם זו לביה"ד. טרחתי לגבשה ולהעלותה על הכתב גם בעקבות הודעה קודמת, בחתימתך, כי ההנחות שביסוד הצעתי "תואמות את החישוב שביצעה המדינה".

לתומי חשבתי שפשרות הן תמיד על רקע סוגיות משפטיות העומדות לדיון. במקרה שלי גם אין כל השלכת רוחב להכרעת בית הדין בנושא והיא איננה יוצרת תקדים כלשהו כי אין כיום -ולו עובד אחד- שהועסק מעל 35 שנה בשרות המדינה, שלו חוזה זהה לשלי (ללא שינוי) והדברים ידועים היטב לנציבות שרות המדינה.

קשה להמלט מהרושם שמישהו גרם לך להודיע לבית הדין על נכונות לבחון הצעת פשרה על אף. שהיתה מן השפה ולחוץ. מילא להתעלל בי (בס"ה עובד ותיק ומסור ששרת 43 שנה את המדינה, ועכשיו מנסה לקבל את מלוא הגימלה שבעבורה עמל ושילם) אבל להתל כך בבית הדין?

15:33

4. ולעצם הענין: מהי ה"סוגיה המשפטית" כביכול שמונע כדבריו מ"הגורמים המקצועיים בנציבות" להתייחס עניינית למשל לויתור שלי בהצעת הפרשה לפיה גורם מקצועי מוסמך בנציבות - ולא אני-, יכריע במחלוקת מה תהא המשכורת הקובעת לפנסיה (איזו דרגה) עבור תקופת כתב המינוי, ומבלי להטריח את בית הדין?

אם טיעון כלשהו, או עובדה כלשהי שעל בסיסם גיבשתי את ההצעת הפרשה אינם נכונים מדוע אינכם מפרטים אותם? ומדוע לא ניתן לדון עליה פנים אל פנים בנפש חפצה?

15:36 ✓✓

5. אני מבקש שתשקלו שוב את החלטתכם. תבקשו מבית הדין ארכה שבמהלכה "הצדדים יעמדו בקשר ישיר עם התובע" כפי שהנחה השופט, ונמצא אולי דרך, לסיים את הפרשה בצורה הוגנת ובלא להטריח את בית הדין.

15:38 ✓✓



Message



שמעון הכסטר ת.ז. 000388587

מרח' צבי גרץ 7

ירושלים 93111

טל': 053-5318186

דוא"ל: hochsters@gmail.com

התובע

- נ ג ד -

1. נציבות שרות המדינה

2. מדינת ישראל – משרד האוצר

3. הממונה על הגימלאות

ע"י ב"כ פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

מח"ל 7, מעלות דפנה, ירושלים

הנתבעת

**בקשה מטעם התובע לדחיית מועד
וליישום החלטה מ-25.3.2024**

1. בחודשיים האחרונים רעייתי ואנוכי מתמודדים לצערינו עם בעיות בריאות מורכבות (הגיל המתקדם עושה את שלו). על הפרק עומדת גם אפשרות שאצטרך לעבור ניתוח בעתיד הקרוב. בנסיבות אלה, נפגעה יכולתי להעריך וליישם בתקופה זו את המשימה של הכנת תצהירים בהתאם להחלטת בית הדין מיום 21.12.2024 ואין לי ברירה אלא לבקש דחיה של 60 יום לפחות.

2. בהזדמנות זו אני מבקש להזכיר כי בהחלטת בית הדין הנכבד מיום 25.3.2024 נקבע כי "ככל לא יעלה בידי הצדדים להגיע להסכמות לסיום ההליך", יהיה על המדינה להגיש את התיחסותה לאמור בבקשת התובע מיום 10.3.2024, בהתאם להחלטה מיום 12.3.2024.

3. ההודעה לבית הדין מיום 17.11.2024 בשם המדינה לפיה "אין אפשרות לקדם את ההליך" כביכול, נובעת אך ורק כתוצאה מסרוב המדינה לאפשר לי להפגש עם הגורמים הרלוונטיים, כפי שגם בית הדין הנכבד המליץ. כך נוצר בהכרח מצב שלא ניתן להגיע להסכמות לסיום ההליך ולפיכך, אני חוזר ומבקש שבית הדין הנכבד יורה למדינה למלא ללא דיחוי אחר ההוראה שבהחלטתו מיום 12.3.2024.

4. אי עמידה על חובת המדינה להתיחס לטיעונים על הטעיית ביה"ד, בניגוד לחוק ולאתיקה, בהתאם להחלטת ביה"ד האמורה לעיל, יוצרת את הרושם שלב"כ המדינה יש חסינות והם רשאים לעוות עובדות, להטעות את בית הדין ואף לשקר ללא מורא, כמתואר למשל במסמך "בקשת התובע לאור הודעות המדינה בענין הסכמות הצדדים" מיום 10.3.2024.

5. תחושה קשה ומייאשת זו חוזרת על עצמה למקרא ההודעה האחרונה של המדינה לבית הדין, מיום 17.11.2024, כמתואר כבר בתגובתי מיום ד' כסליו תשפ"ה, 5.12.2024 (התאריך הלוועזי 10.3.2024, המופיע בתחתית המסמך, הינו טעות סופר). להלן מספר דוגמאות המתיחסות לסעיף 1 בלבד במסמך:

6. בסעיף ב להודעת המדינה האחרונה, נאמר כי כלל טענות התובע "התבררו באופן מעמיק". האמנם?

א: במהלך הפגישה אצל פרקליטת המחוז (כבר ב-7.3.2014), הצבעתי, בין היתר, על שתי עובדות מהותיות שלא זכו להתיחסות, ובודאי לא ל"ברור מעמיק":

1: אין בכתב ההגנה כל פרשנות לסעיף 12 בחוזה לחישוב הפנסיה בגין תקופת העבודה בחוזה, השונה מהפרשנות שבכתב התביעה, שעיקרה: פנסיה של 2% לשנה על כל 22.67 שנות עבודה בחוזה, לפי משכורת החוזה, ללא שקלול כלשהו. (ר' בעיקר סעיפים 16 ו-20 לכתב התביעה).

יצוין כי כל המשתתפים בדיון הסכימו, שזו אכן לכאורה הפרשנות הנכונה והסבירה, כשהם מדגישים שהם יבדקו את הענין מול הגורמים המקצועיים ויחזרו אלי עם תשובה שלא נתקבלה מעולם.

2. הטענה המהותית היחידה בכתב ההגנה "לגופו של ענין" הנוסחה לחישוב הגימלה היא כי התביעה מבקשת כביכול "להחיל נוסחת חישוב מיטיבה שנקבעה ע"י נש"מ ב-24.10.2014 (ונכנסה לתוקף החל מ-1.11.2014). דא עקא התובע פרש לגימלאות כבר ב-2012 (תלוש הגימלה הראשון: 1.1.2013) ו"על כן אינו זכאי לחישוב הגימלה על פי הנוסחה המוזכרת".

טענתי שהטעון הזה מופרך מהיסוד, מכמה סיבות:

(א) מעולם לא בקשתי להחיל את ה"נוסחה המיטיבה" אלא אך ורק את הפנסיה לפי הנוסחה המתבקשת מסעיף 12 לחוזה שאיש לא חולק על פרשנותו בכתב התביעה.

(ב) הנוסחה בכתב התביעה היא אותה נוסחה כפי שהיא מופיעה בכל פניות התובע, החל מפנייתו הראשונה לתיקון נוסחת חישוב גימלתו, במכתבו אל סגן נציב שירות המדינה, מיום 8.1.2013, (נספח 4 לכתב התביעה), **כשנתיים (!!) לפני שמישהו חלם על "נוסחה מיטיבה"**.

איך אפשר לטעון שהתביעה במכתב מ-8.1.2013, מבקשת להחיל נוסחה שלא נולדה?

(ג) חישוב גימלה "משופר" אושר רק לפורשים אחרי 1.11.14, **מדוע אושרה שיטת חישוב זו גם למי שפרש לפני מועד זה, כולל לעובדים בחוזה זהה לשלי, כמו מר פרנקנבורג שפרש כבר ב-28.2.14!** (וכמו התובע, לא חתם על נספח כלשהו לחוזה)? אם המדינה מצאה דרך להחיל **שרירותיות** את מה שהיא מכנה "נוסחה מיטיבה" רטרואקטיבית, (מנובמבר 2014 חזרה לפברואר 2014) **מדוע האפליה נגדי?**

בהקשר זה יצויין כי עו"ד מגי קריטנשטיין, מנהלת המחלקה לדיני עבודה, אף תמחה בקול: איך (או: באיזו סמכות) החליטה הנציבות בכלל לאשר את השינוי של נוסחת חישוב הפנסיה ולאחר מכן גם לשנות רטרואקטיבית את מועד התחולה?

הובטח לי שהדברים יבדקו אך לא זכיתי להתייחסות כלשהי לדברים, **בניגוד לנטען בהודעה לבית הדין ש"הטענות התבררו באופן מעמיק"**.

מהשתלשלות הדברים, נראה לי כי לא מיותר לציין בהקשר זה כי בכל מקרה אין לשנות את כתב ההגנה ולתת פרשנות חדשה או להעלות טיעונים חדשים.

ב: מצ"ב מכתב מיום 23.5.2024 אל עו"ד מגי קריטנשטיין, (עם העתק לעו"ד מינו אליאסיאן-פלא), שנכתב לבקשתה בעמל רב, כי לא היה זמן לשמוע את הדברים בישיבה הקצרה אתי (נספח 1). **גם לטיעונים שבמסמך זה לא היתה כל התייחסות עניינית** (מלבד טעון מתחכם שהמסמך לא רלוונטי) שוב, בניגוד לטענה שהטענות התבררו באופן מעמיק.

ג: במהלך הדיון הגשתי לפרקליטת המחוז, לבקשתה, נוסחת פשרה לחישוב ממוצע משוקלל (על אף שאין מושג כזה בחוק או בחוזה). לצורך בחינתה. בשיחה טלפונית עם ב"כ המדינה במשפט, התברר לי שבחינת הנוסחה הועברה לטיפולו אך היא אמרה לי שאיננה מבינה אותה. בקשתי להפגש ולהסביר, אך סורבתי. עד היום לא קבלתי כל התייחסות להצעה.

7. מאחר ולהתייחסות המדינה לטענות על התנהלותה יכול ותהיינה השלכות משמעותיות ומהותיות על המשך ההליך, **אני מבקש שהתייחסות המדינה כמבוקש בפיסקא 3 לעיל, תתייחס גם לטיעונים דלעיל, וכי המועד להגשת התצהירים ייקבע לאחר שתתקבל התייחסות המדינה, בהתאם להחלטת בית הדין הנכבד מיום 25.3.2024**

8. **הדרישה לקבלת התייחסות המדינה תתייטר כמובן אם המדינה תתעשת ותסכים בכל זאת לקיים דיון ענייני של כשעתיים, ללא הפרעות, (במקום כ-40-30 דקות עם הפרעות חוזרות ונישנות במהלכן, או בשיחות טלפון בסוף יום העבודה, כשב"כ המדינה נוהגת במכונית בדרך לאיסוף ילד בגן או להבדיל, כשהפרקליטה לחוצה בדרך לביקור אצל קרובת משפחה בבית חולים), בהן אפשר יהיה להציג עובדות, נתונים הסברים ומתן תשובה לשאלות, שקשה מאד להבהירן בהתכתבות מתישה.**

9. בדרך זו ועם רצון טוב מהצדדים, ניתן יהיה לסיים את ההליך או לפחות להעלות על הכתב במשותף את הנושאים המוסכמים ולצמצם ולהבהיר את נקודות המחלוקת, ככל שיוותרו, ולחסוך זמן יקר גם מבית הדין הנכבד.

ירושלים, 5.2.2025

שמעון הכסטר

שמעון הכסטר
רחוב צבי גרץ 7
ירושלים 93111
ת.ז. 000388587
hochsters@gmail.com
תיק 19-10-6928

נספח 1

לכב' עו"ד מגי קריטנשטיין
מנהלת מחלקת דיני עבודה ותובענות ייצוגיות
פמ"ח (אזרחי), ירושלים.

ירושלים, ט"ו אייר תשפ"ד
23.5.2024

ראשית אני רוצה שוב להודות לכם על הזמן שפיניתם עבורי לשמיעת טיעוניי בנפש חפצה, על אף עומסי העבודה הכבדים שלכם, ועל המאמצים שאת משקיעה לברורם "מול הגורמים הרלוונטיים".

בגלל לחצי הזמן הספקתי בפגישתינו להציג בפניכם רק את עיקרי הטיעונים וההוכחות שלי (לא כולם) ורק הזכרתי בקצרה, את החוק לפיו יש לפרש את החוזה לטובת מי שלא ניסח אותו (אני, במקרה הזה) כמו שעשיתי כבר בסיומת של מכתבי הראשון בנושא (מ-8.1.2013, נספח 4 לכתב התביעה).

נקודה זו נראית לי חשובה מאד לעניינינו במקרה שבמהלך הבירורים שלך מול הנציבות והאוצר יציע מאן דהוא פרשנות הסותרת את הפרשנות שלי. אני מבקש לכן, ברשותך, להרחיב מעט יותר ולצטט קטע רלוונטי מתוך מכתב ארוך שכתבתי כבר ב-15.3.2017 (לפני 7 שנים!) לעו"ד עליזה דיין, מהלשכה המשפטית בנש"מ, המדבר בעד עצמו:

3.1.1. "פרשנותך לסעיף 12 לחוזה ("ממוצע חשבוני משוקלל"), סותרת את סעיף 25(א) לחוק החוזים הקובע במפורש ש"אם אומד דעתם של הצדדים משתמע במפורש מלשון החוזה, יפורש החוזה בהתאם ללשונו".

בית המשפט העליון קבע (בפיסקה 15 מתוך פס"ד של שופט בית המשפט העליון רבלין רע"א 3961/10, המוסד לביטוח לאומי נ' סהר ואחרים 26.2.2012) כי:
"קיימת חזקה שלפיה פרשנות החוזה היא זו התואמת את המשמעות הפשוטה, הרגילה והטבעית של הכתוב - היא המשמעות האינטואיטיבית הקמה עם קריאת לשון החוזה" וכי "לשון החוזהאינו מאפשר לייחס לחוזה פרשנות שאינה מתיישבת עם לשונו"

מאחר ולשון סעיף 12 בחוזה כל כך ברורה וחד משמעית, אינני מצליח, כדובר עברית פשוטה רגילה וטבעית, למצוא את הקשר בין "המשמעות האינטואיטיבית" של לשון הסעיף (חישוב לפי 1.3 לעיל = הנוסחה שלי, ש.ה) לבין הפרשנות ה"משפטית" שלך ה"מדביקה" ללשון החוזה את ההמצאה של "ממוצע חשבוני משוקלל".

3.1.2. בפס"ד נוסף של בית המשפט העליון (ע"א 2232/12 הפטריארכיה הלטינית בירושלים נגד סמיר פארוואג'י ואח' - 11.5.2014). קובעת גם כבוד השופטת א' חיות כי:
"לשון החוזה היא התוחמת את גבולות הפרשנות של הטקסט החוזי ועל כן לא ניתן לייחס לחוזה פרשנות שאינה מתיישבת עם לשונו".

איך לשיטתך המשפטית, מתיישבת הפרשנות שלך לסעיף 12 בחוזה (חישוב הגימלה לתקופת החוזה "לפי ממוצע חשבוני משוקלל", שאינו מוזכר בחוזה) עם לשון הסעיף האומר בפשטות ובמפורש שהגימלה תחושב על בסיס "...המשכורת הכוללת לפי סעיף 6 לעיל וכפי שתעודכן לפי סעיף 8" (=המשכורת המעודכנת של החוזה)?

3.1.3. ראוי לצטט בהקשר זה גם את כב' השופטת ד' ברק-ארז שכתבה בין היתר באותו פסק דין של בית המשפט העליון (שם) כי
"חוזה שנוסח על-ידי בקיאים ויודעי דת ודין, אשר שקלו כל מילה ותג...
אמור להנתן משקל מכריע ללשון החוזה..."(שם).

מכאן שגם המשפטנים והמומחים בנציבות, שניסחו את החוזה, לא חשבו כלל על "ממוצע חשבונני משוקלל" כבסיס לחישוב הגימלה, אחרת הם היו משלבים את הביטוי במפורש בלשון הסעיף.

3.1.4. ובהמשך ל-2.3.1(א) לעיל: גם אם הפרשנות שלך כן היתה תואמת למשמעות לשון החוזה, ואפילו אם היה שויון כוחות ביני לבין המדינה, כבר קבע בית המשפט העליון ע"פ סעיף 25(ב)1 לחוק החוזים (ע"א 9609/01, פס"ד של בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים, בפני כבוד השופטים: א. ברק, א. ריבלין, ס. ג'ובראן) כי:

"...במקרים שבהם "כפות המאזניים מעוינות", יש לפרש את ההסכם לרעת מנסחו...
...כאשר ניצבות לפני הפרשן שתי משמעויות סבירות במידה שווה פחות או יותר,
כי אז יש להעדיף את המשמעות הנוחה יותר לצד שלא ניסח את המסמך...
... הגיונו של הכלל טמון בשליטת המנסח על תוכן הטקסט. ההנחה היא כי הנסח
טרם להבטיח זכויותיו בעת ניסוח המסמך, בייחוד כאשר מדובר על בעל דין,
אשר לו כוח והשפעה.... מול האזרח, היחיד...

אם הנוסח הוא דו-משמעי או רב-משמעי, ניתנת עדיפות פרשנית נגד הנסח.
שהרי אם הוא -שדאג לענייניו- יצר נוסח בעל משמעויות שונות, אין הוא יכול לבחור
לעצמו דווקא את החלופה הנוחה לו ביותר; היפוכו של דבר: הצד השני, שלא
היתה לו גישה למלאכת הניסוח, זכאי ליהנות מאותה חלופה אפשרית, שהיא
מבחינתו של הצד השני הנוחה ביותר לו. הכלל מגן על אינטרס ההסתמכות
של הצד השני אשר זכאי היה להניח כי ניסוח החוזה יתפרש פירוש סביר אשר
עליו סמך".

על רקע כל הנ"ל לא מובן איך הלשכה המשפטית(!) בנציבות שרות המדינה נותנת יד
לפרשנות שרירותית, מאוחרת, מפלה, הנוגדת את הוראות החוק והפסיקה הגורמת לי
עוול משווע.

לבוא אחרי 26 שנה ולטעון -חד צדדית- ותוך ניצול כוחכם מולי, כאילו זו היתה כוונת
הצדדים, למרות שהלשון והעובדות המתוארות בסעיף 2 לעיל אינם תומכים ואף נוגדים
פרשנות זו, אינה אלא היתממות וחוסר תום לב קיצוני.

(עד כאן הציטוט ממכתבי. לא מיותר לציין שלמרות פניותיי, לא קבלתי כל תגובה למכתבי זה)

למיטב הבנתי, די בנקודה כדי לדחות כל פרשנות מאוחרת הסותרת את ההבנה שלי של החוזה,
וזאת כמובן מעבר לדברים ששמעתם כבר ממני, לעובדות ולאסמכתאות שהצגתי המדברות בעד
עצמן, וההסתמכות שלי, בתום לב, לאורך עשרות שנים, שע"פ החוזה, הפנסיה שלי תהיה כלהלן:

2% ממשכורת החוזה (90% ממשכורת סגן שר), על כל 22.333 שנות שנות עבודתי בחוזה,
דהיינו 44.67% ממשכורת החוזה,
והיתרה של 25.33% (השלמה ל-70%) תהיה לפי דרגה +46 (הדרגה הגבוהה ביותר בסולם
דרגות המח"ר) בשיא הותק.

אני מתקשה להאמין שהפרקליטות תסכים להמשיך וליצג בפני ביה"ד טיעונים שאינם מתחשבים
בכל אלה, והדברים אמורים כלפי כל מרכיבי תביעתי.

בברכה והערכה רבה

שמעון הכסטיאל

העתקים: עו"ד קרן פאוסט, פמ"ח (אזרחי) ירושלים
עו"ד מינו אליאסיאן-פלא

בעניין שבין:

תובע:

שמעון מנחם הכסטר, ת"ז 8587

ע"י ב"כ עו"ד אופיר טל ואח'

מרח' הרב הרצוג 21 - שר ירושלים

טל': 0747137000, פקס: 137001

- נ ג ד -

נתבע:

1.

מדינת ישראל - נציבות שירות המדינה

2.

מדינת ישראל - משרד האוצר הממונה על הגמלאות

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים - אזרחי

מח"ל 7, ירושלים 9149301 ת"ד 49333

טל': 073-3920000, פקס: 02-6468053

בקשה לסילוק על הסף

מדינת ישראל – נציבות שירות המדינה ומשרד האוצר מנהלת הגמלאות, מתכבדת בזאת להגיש בקשה זו לדחיית התביעה על הסף מטעמי התיישנות, שיהוי ניכר, אי נקיטה בהליך מתאים, זאת, לפי תקנה 45(א)(3) לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין) תשנ"ב-1991, כדלקמן. יודגש, כי אין באמור בבקשה זו כדי לגרוע מכל טענה העומדת למדינה.

* בקשה זו איננה נתמכת בתצהיר שכן הינה נסמכת על טיעונים משפטיים ועובדות המצויות בכתב התביעה ובנספחיו.

* בד בבד עם הגשת בקשה זו ולמען הזהירות, מוגשת בקשה להארכת מועד להגשת כתב הגנה ב-30 יום מיום קבלת החלטה בבקשה דנא.

1. הנתבעות מיוצגת ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי), אשר כתובתה לצורך מסירת כתבי בי-דין הינה כמצוין לעיל.
2. כל הטענות המשפטיות בכתב הגנה זה הינן משלימות זו את זו או חלופיות זו לזו, הכול לפי הדבק הדברים והעניין. אולם, אין באמור בכתב הגנה זה כדי למצות את הטענות המשפטיות העומדות לנתבעות.
3. כל הטענות העובדתיות בכתב הגנה זה נטענות בהשלמה ו/או במצטבר, הכול בהתאם להדבק הדברים והקשרם. טענות עובדתיות חלופיות, נטענות במידה והעובדות כהווייתן טרם לובנו דין ואינן ידועות לנתבעות בעת כתיבת כתב הגנה זה.
4. כל טענה ועובדה בכתב התביעה מוכחשת, אלא אם כן הודתה בה הנתבעת במפורש בכתב הגנה זה. אין בהודיה כדי להפוך את נטל הראיה, מקום שזה מוטל על התובעים על פי דין.

5. בכל מקום בכתב ההגנה בו מוכחש האמור בכתב התביעה ואחריו מופיע פירוט טענות הנתבעת, לא יהיה בפירוט הטענות בכדי לגרוע מכלליות ההכחשה.

6. אין בטענה כלשהי מטענות כתב הגנה זה משום ויתור על טענה אחרת העומדת לנתבעות או פגיעה בטענה זו.

א. פתח דבר:

7. עניינה של התביעה שבכותרת, בתביעה כספית לקבלת פיצוי בגין שלושה רכיבים שונים: השלמת שכר והפרשי פנסיה רטרואקטיביים עבור השנים 2014-2019; סעד הצהרתי בעניין הפנסיה של התובע, במסגרתו ייקבע כי הוא זכאי לפנסיה עבור תקופת החוזה לפי משכורת קובעת מעודכנת על פי החוזה (90% ממשכורת סגן שר), לפי שיעור של 48%, וכן לכל התוספות הנלוות על פי דין, זאת החל מיום 1.4.14 ועד בכלל, או חלופות נוספות המופיעות בתביעתו; פיצוי בגין סעדים לא ממוניים. התובע כימת את תביעת בגין שלושת רכיבים אלה בסך כולל של כ- 1,603,692 ₪.

8. **המדינה תטען, כי דין תביעת התובע לסילוק על הסף. זאת בשל מספר סיבות שיפורטו בבקשה ותמציתן להלן.**

9. ראשית, דין תביעת התובע ביחס לתחולת חוק הגמלאות על תקופות העסקתו השונות של התובע, **חישוב משכורתו הקובעת**, ובכלל זה **גובה הדרגה** (ככל שטענות התובע לעניין זה הן נגד הממונה על הגמלאות) שלפיה יש לחשב את משכורתו הקובעת של התובע בגין תקופת העסקתו של התובע על פי כתב המינוי – לסילוק על הסף בשל **אי נקיטת הליך מתאים ולאור איחור במועד הגשת ערעור גמלאות זה מכבר, בחלוף המועד בו היה רשאי התובע להגיש ערעור גמלאות לבית הדין הנכבד.**

10. כפי שיובהר מטה, לשיטת התובע, ההחלטה לעניין גמלתו נשלחה לו **ביום 10.12.2012** ומשכורתו הקובעת הוצגה לו לראשונה במסגרת תלוש קצבת **חודש דצמבר 2012**. בהתאם לאמור בסעיף 43 לחוק הגמלאות, ובהתאם לאמור בתקנה 1 **לתקנות שירות המדינה (גמלאות) (המועד להגשת ערעור), התש"ל – 1970** (להלן: **תקנות שירות המדינה**) כנוסחה ביום שבו פרש התובע, הרי שהמועד להגשת ערעור על החלטה או החלטת ביניים של הממונה, הוא 60 ימים מהיום שבו הגיעה ההחלטה לידיעת התובע. מכאן עולה, כי **60 הימים הקבועים בתקנות שירות המדינה להגשת ערעור חלפו כבר מלפני כ- 7 שנים.**

11. למען הסר ספק, יובהר כבר בפתח הדברים, כי בהתאם להוראות **חוק שירות המדינה (גמלאות) (נוסח משולב), התש"ל – 1970** (להלן: **חוק הגמלאות**) והוראות חוזה הבכירים שנחתם עם התובע, על תקופת העסקתו של העובד לפי כתב המנוי חלות הוראות חוק הגמלאות באופן **ישיר**, ואילו ביחס לתקופת העסקתו לפי החוזה חלות הוראות חוק הגמלאות **מכוח צירופה של תקופה זו לתקופת העסקתו על פי כתב המינוי**. לאמור, כי בהתבסס על כך שחוק הגמלאות חל על גמלתו של התובע, אזי מקומן של חלק מטענות התובע להתברר במסגרת הליך תביעה רגיל בבית הדין לעבודה, ואילו חלקן האחר (כמפורט לעיל) היה מקום להגיש בגינם ערעור גמלאות בהתאם לסעיף 43 לחוק הגמלאות.

12. ביחס לשאר העילות הנתבעות על ידי התובע, ובכללן, בין היתר, תביעתו לפיטורין בניגוד לדין, השלמת שכר על פי חוזה ועגמת נפש - דינן לסילוק על הסף **מחמת התיישנות ושיהוי ניכר**. הנתבעות יטענו, כי כתב התביעה הוגש לבית הדין הנכבד **רק ביום 3.10.19**, בעוד מן הפרק העובדתי שיפורט להלן עולה תמונה ברורה, לפיה, **לשיטת התובע נשלח אליו מכתב רשמי ביום 4.7.12 ובו הודע לו כי מועד פרישתו הינו ה- 31.7.12, כמו כן, התובע הפסיק להגיע לעבודתו ביום 5.8.12.**

13. הנתבעת תטען, כי אין כל הצדקה להגשת התביעה לאחר שהתיישנה ובשיהוי משמעותי זה, ודי בחלוף הזמן בהגשת תביעה על ידי התובע ואי פניה לערכאות משפטיות בזמן אמת, **בין היתר באמצעות צו מניעה כדי לעצור את סיום העסקתו בהגיעו לגיל פרישת חובה**, כדי להוכיח כי התובע זנח את עילות תביעתו. כמו כן, התנהלותו של התובע גרמה לנתבעות **נזק ראייתי משמעותי** המקשה על המדינה לאתר מסמכים מהותיים בעניינו של התובע, וכחלק מכך מסמכי תרשומות. יצוין, כי רוב המסמכים הרלוונטיים לתביעה נוצרו לפני כ- 10 שנים (!) ובתקופה בה תיקים אישיים תויקו באופן פיזי.

14. **בנסיבות אלו, הרי שדין התביעה לסילוק על הסף מחמת איחור, שיהוי והתיישנות, בניגוד לדין. ברי, כי היעילות וההלכה הפסוקה מחייבות הכרעה בבקשה לסילוק התביעה על הסף כבר במועד זה ועוד טרם הגשת כתב הגנה.**

15. **לאור כל האמור וכפי שיפורט בהרחבה להלן, יש לדחות את התביעה על הסף. הכל כפי שיפורט להלן.**

ב. העובדות הצריכות לעניין - בתמצית

16. בהתאם לאמור בכתב התביעה על נספחיו, התובע הועסק באגף החשב הכללי במשרד האוצר כעובד קבוע על פי כתב מינוי החל משנת 1970 ועד לשנת 1990.

17. בהתאם לאמור בכתב התביעה על נספחיו, ביום 26.3.91 נחתם בין התובע לבין ממשלת ישראל 'חוזה מיוחד להעסקת עובדי לפי סעיף 40 **לחוק שירות המדינה (מינויים) תשי"ט** - 1959 וסעיף 16.414 לתקנון שירות המדינה - התקשי"ר (להלן: **חוזה בכירים**). במסגרת חוזה הבכירים הסכים התובע לביטול כתב המינוי שלו. בהתאם לסעיף 4 לחוזה הבכירים, תוקף החוזה נקבע ל-4 שנים החל מיום 1.4.90 ועד ליום 31.3.94, ונקבע, כי יוארך מאליו "בתום תקופה זו לתקופה נוספת של 4 שנים, אלא אם כן הודיע אחד הצדדים למשנהו על אי רצונו בהארכה, שלושה חודשים לפני תום התקופה". כן נקבע בחוזה הבכירים, כי "על אף האמור בסעיף 4 לעיל, רשאי נציב שירות המדינה או מי שהוסמך על ידיו לענין סעיף זה להפסיק את שירותו של העובד בכל עת על ידי מתן הודעה מוקדמת בכתב שלושה חודשים מראש או על ידי תשלום משכורת של שלושה חודשים, לפי בחירת הנציב".

העתק חוזה הבכירים מיום 26.3.90 מצורף ומסומן כנספח 1 לכתב התביעה.

18. בהתאם לאמור בכתב התביעה על נספחיו, עם תום תקופת החוזה (ביום 31.3.94) הוארך החוזה של התובע, בהתאם להוראות החוזה **לתקופה נוספת**, עד ליום 31.3.98.

19. בהתאם לאמור בכתב התביעה על נספחיו, ביום 31.3.10 פקע החוזה של התובע. בשנת 2010 הודיעה הממשלה, באמצעות המשנה לנציב שירות המדינה, דאז מר יעקב ברגר, על הארכה נוספת לחוזה הבכירים עד למועד פרישתו של התובע, דהיינו, לתקופה בת שנתיים וארבעה חודשים, עד ליום 31.7.12 בהגיעו של התובע לגיל 67 שנים. בכתב התביעה, התובע מכחיש את טענת המדינה, אשר באה לידי ביטוי בנספחי התביעה, לפיה, הארכת החוזה הועברה אליו כבר בשנת 2010 והוא סירב לחתום עליה.

העתק הודעה מיום 5.9.10 מצורף ומסומן כנספח 3 לכתב התביעה.

20. בהתאם לאמור בכתב התביעה על נספחיו, לטענת המדינה, ביום 2.11.11 נשלחה אל התובע הודעה מוקדמת בדבר מועד פרישתו לגמלאות, במסגרתה צוין, כי ביום 31.7.12 עתיד התובע לפרוש לגמלאות. בהתאם לנספח 7' לכתב התביעה, שכותרתו 'סיכום דיון' מיום 5.8.12, במסגרת הדיון מיום 5.8.12 ציין התובע כי לא קיבל את ההודעה המוקדמת בדבר פרישתו במועד הנטען על ידי הנתבעים, **אולם ראה את המסמך ביום חתימה על טופס 'ריכוז נתוני עובד פורש', אשר נחתם כפי שיפורט מטה, מספר חודשים לפני פרישתו.**

21. בהתאם לאמור בכתב התביעה על נספחיו, בשנת 2011 חתם התובע על טופס 'ריכוז נתוני עובד פורש'. במעמד זה, נתבקש התובע לחתום על מסמכים נוספים לצורך זכאותו לקצבה וסירב לעשות כן.

22. בהתאם לאמור בכתב התביעה על נספחיו, התובע זומן לקורס 'הכנה לפרישה' על ידי נציבות שירות המדינה, אשר התקיים בשנת 2012.

23. בהתאם לאמור בכתב התביעה על נספחיו, ביום 4.7.12 נשלח לתובע מכתב תזכורת נוסף מאת גב' רבקה כלב, מנהלת אגף א' משאבי אנוש, לפיו, כפי שהודע לו בהודעות קודמות, מועד פרישתו על פי חוק נועד ליום 31.7.12. במסגרת המכתב, צוין בפני התובע, כי חתם על מסמכי הפרישה כבר ביום 1.12.11 בפני גב' שרה פנקס הממונה על פרישת עובדים במשרד האוצר וחלק מן הטפסים שהועברו לידיו טרם נחתמו והוחזרו למשרד. כן צוין במכתב, כי התובע ניתק קשר עם גורמים רלוונטיים בעניין פרישתו וכי לא ניתן להשיגו. משכך הודע לתובע, כי אין בהתנהלותו כדי לעכב את מועד פרישתו וכי המשרד מסיר אחריות מטיפול בנושאים נלווים, כולל טיפול בכספים שונים שאולי מגיעים לתובע.

העתק מכתב מיום 4.7.12 מצורף ומסומן כנספח 4 לכתב התביעה.

24. בהתאם לאמור בכתב התביעה על נספחיו, ביום 4.7.12 השיב התובע למכתב האחרון, וטען, בין היתר, כי החוזה שלו תקף עד לתאריך 31.3.14, וכי הגבלת גיל החוזה אינה מצוינת בפירוש במסגרת חוזה הבכירים.

העתק מכתב מיום 4.7.12 מצורף ומסומן כנספח 4 לכתב התביעה.

25. בהתאם לאמור בכתב התביעה על נספחיו, ביום 4.7.12 השיבה גב' כלב, בין היתר, כי במכתבו של מר יעקב ברגר, המשנה לנציב שירות המדינה מיום 5.9.10 רשום כי תאריך התחולה של חוזה הבכירים של התובע הינו 1.4.10 ועד 31.7.12, מועד פרישתו של העובד לגמלאות. משכך, ציינה גב' כלב כי לא ברור על פי מה החליט התובע שהנו פורש בשנת 2014.

העתק מכתב מיום 4.7.12 מצורף ומסומן כנספח 4 לכתב התביעה.

26. בהתאם לאמור כתב התביעה על נספחיו, ביום 5.7.12 השיב התובע, בין היתר, כי לא ראה את מכתבו של המשנה לנציב שירות המדינה בדבר מועד פרישתו ועמד על טענתו כי מועד סיום החוזה הוא 31.3.14.

העתק מכתב מיום 5.7.12 מצורף ומסומן כנספח 4 לכתב התביעה.

27. בהתאם לאמור כתב התביעה על נספחיו, ביום 21.7.12, השיבה גב' כלב לתובע, תוך שהסבירה לתובע באופן מפורט, בין היתר, כי עם הגיעו לגיל 67 שנים עליו לפרוש לגמלאות בהתאם לחוק גיל פרישה, וכי אין בחוזה הבכירים שנחתם בעניינו כדי לבטל את הוראות החוק. גב' כלב ציינה בפני התובע כי בסוף חודש יולי 2012 יסתיים שירותו בשירות המדינה וכי הוא מתבקש לחתום על טפסי התביעה לגמלה על מנת שיהיה ניתן לדון

בתביעתו לגמלה. כן הובהר לתובע, כי ללא מילוי הטפסים כאמור לא ניתן יהיה לקבוע את זכאותו לקבלת קצבה.

העתק מכתב מיום 21.7.12 מצורף ומסומן כנספח 5א לכתב התביעה.

28. בהתאם לאמור כתב התביעה על נספחיו, ביום 23.7.12 השיב התובע לגב' כלב, וטען, בין היתר כי חוזה הבכירים הוארך עד ליום 31.3.14 ולא הוגבל עד גיל 67 וכי ההודעה הרשמית הראשונה על הפסקת עבודתו היתה רק מיום 4.7.12.

העתק מכתב מיום 23.7.12 מצורף ומסומן כנספח 5ב לכתב התביעה.

29. בהתאם לאמור כתב התביעה על נספחיו, גם לאחר הגיע גיל פרישת חובה, ביום 31.7.12, התובע עשה דין לעצמו והמשיך להתייצב לעבודה, תוך התעלמות מהוראות המעסיק.

30. בהתאם לאמור בכתב התביעה על נספחיו, על רקע ההתכתבות דלעיל וכן מכתבים נוספים בין התובע לנתבעות, נערכה ישיבה בנוכחות גורמים בכירים במשרד האוצר והתובע. במסגרת סיכום דיון הישיבה מיום 5.8.12, הובהר, בין היתר, כי ההחלטה על פרישתו של התובע נבחנה על ידי הלשכות המשפטיות במשרד האוצר וכן בנציבות שירות המדינה, על ידי החשבת הכללית ונציבות שירות המדינה, ונתקבלה בהתאם לחוק גיל פרישה וחוק הגמלאות; כי התובע היה מודע למועד פרישתו כבר בספטמבר 2010 וסירב לשתף פעולה מאחר שלעמדתו חוזה הבכירים תקף עד לשנת 2014. תיעוד על דבר ידיעתו של התובע כי לעמדת המדינה חוזה הבכירים מסתיים עם הגיעו לגיל פרישה, ביום 31.7.12, מצוי בתיקו האישי ואף קיימות לכך אינדיקציות נוספות, ובכללן, הודעה מוקדמת על פרישה לגמלאות מיום 2.11.11, חתימה על טופס 'ריכוז נתוני עובד פורש', השתתפות בקורס הכנה לפגישה (הגיע לכלל המפגשים) שנערך בחודש מרץ 12; הובהר לתובע כי מבחינה משפטית, המשך הגעתו לעבודה תחת סירוב יציאה לגמלאות מהווה 'הסגת גבול', וכן הועבר לתובע מכתב המבטל סמכויותיו כחשב וחתימה על מסמכים בשם המדינה

העתק סיכום דיון מיום 5.8.12 מצורף ומסומן כנספח 7ב לכתב התביעה.

31. בהתאם לאמור בכתב התביעה על נספחיו, החל מיום 5.8.12 הפסיק התובע להתייצב לעבודתו.

32. בהתאם לאמור בכתב התביעה על נספחיו, ביום 10.12.12 נשלח אל התובע אישור פרישה לגמלאות מנציבות שירות המדינה ומשרד האוצר. במסגרת אישור הפרישה, צוין, כי "אם פנית בבקשה להגדלת שירות, היא תועבר להחלטת נציבו שירות המדינה, תקבל על כך הודעה בנפרד". כן צוין במסגרת אישור הפרישה, כי ערעור על החלטתו של נציב שירות המדינה הינו תוך 60 יום ממועד קבלת ההודעה.

העתק אישור מיום 10.12.12 מצורף ומסומן כנספח 10 לכתב התביעה.

33. מכאן התביעה דנא והבקשה לסילוק על הסף המוגשת בזאת.

ג. עמדת המדינה – דין התביעה לסילוק על הסף

ג.1. אי נקיטה בהלך מתאים ביחס לחלק מרכיבי התביעה ובקשה להפרדת הליכים:

34. כהקדמה לטענה זו, תפרט המדינה את המסגרת הנורמטיבית המבססת את **תחולת חוק הגמלאות על התובע ביחס לכלל תקופת עבודתו בשירות המדינה**, כדלקמן :
35. ראשית יאמר, כי אין חולק, שביחס לתקופת העסקתו של התובע בכתב מינוי (החל מיום 25.7.70 ועד ליום 26.3.91), בצירוף תקופות שקדמו לתקופת העסקתו של התובע בכתב מינוי ואשר נרכשו על ידו, חלות הוראות חוק הגמלאות בהתאם לכתב המינוי שניתן לתובע ביום 25.11.70.
36. ביחס לתקופת העסקתו של התובע בחוזה בכירים (החל מיום 1.4.90 ועד ליום 31.7.12), יפורט כדלקמן :
37. בהתאם לסעיף 107 (א) לחוק הגמלאות, שכותרתו 'אי תחולה', על עובד מדינה המועסק בחוזה יחידי לא יחול חוק הגמלאות, אם כך נקבע בחוזה :
- "107. (א) הוראות חוק זה לא יחולו -
- ...
- (2) על עובד המדינה המועסק כדין על פי חוזה יחידי, אם כך נקבע באותו חוזה ובמידה שנקבע;..."
38. בעקבות סעיף 107, בסעיף 11 לחוזה הבכירים שנחתם עם התובע ביום 26.06.91, נקבע, כי :
- "על תקופת עבודתו של העובד לפי חוזה זה לא יחול חוק שירות המדינה (גימלאות) (נוסח משולב), התש"ל-1970 (להלן – חוק הגימלאות)"
39. יחד עם זאת, בסעיף 12 לחוזה הבכירים, נקבע, בהתאם לסעיף 92 לחוק הגמלאות, כדלקמן :
- "על אף האמור בסעיף 11 לעיל, תקופת שירותו של העובד לפי חוזה זה תצורף לתקופת שירותו על פי כתב המינוי (להלן – תקופת השירות הכוללת) לעניין הזכות לגימלאות לו ולשאייריו, בכפוף לתנאים הבאים..."
40. להלן סעיף 92 לחוק הגמלאות :
- "92. עבר אדם משירות המדינה בתפקיד שחוק זה חל עליו לעבודה אצל מעסיק אחר או לתפקיד בשירות המדינה שחוק זה אינו חל עליו, ולא חל על העברתו הסכם לפי סעיפים 85 או 86, רשאי שר האוצר להתקשר אתו בהסכם שלפיו ישולמו לו או לשאייריו גמלאות בעד תקופת שירותו במדינה בתפקיד שחוק זה חל עליו, כולה או מקצתה, הכל לפי תנאים וכללים שנקבעו בתקנות, לרבות תשלומי העובד לאוצר המדינה ותחולה למפרע."
41. עוד צוין במפורש בסעיף 12(ה) לחוזה, כי למען הסר ספק, בסעיף האמור "זכות לגמלאות" ו-"קצבה" – כל הזכויות החלות מכוח חוק הגימלאות לעובד או לשאייריו לרבות מענק, **פיצויים בגין שנים עודפות** וכו' – בכפוף לאמור בחוזה זה.
42. מן האמור לעיל עולה, כי בהתאם להוראות חוק הגמלאות ולהוראות החוזה שנחתם עם העובד, על תקופת העסקתו של העובד לפי כתב המינוי חלות הוראות חוק הגמלאות באופן ישיר, ואילו ביחס לתקופת העסקתו לפי החוזה חלות הוראות חוק הגמלאות **מכוח צירופה של תקופה זו לתקופת העסקתו על פי כתב המינוי**.

43. בהתבסס על כך שחוק הגמלאות חל על גמלתו של התובע, תטען המדינה כי מעיון בכתב התביעה, עולה, כי חלק מטענות התובע ראוי כי יתבררו במסגרת הליך תביעה רגיל בבית הדין לעבודה, ואילו חלקן האחר היה מקום להגיש בגינם ערעור גמלאות בהתאם לסעיף 43 לחוק הגמלאות. משכך, דין התביעה לסילוק על הסף ביחס לנושאים שהתביעה הוגשה בגינם, בניגוד לחוק. ואלה הם הנושאים שהיה מקום להגיש בעניינם ערעור גמלאות:

- א. תחולת חוק הגמלאות על תקופות העסקתו השונות של התובע.
 ב. חישוב משכורתו הקובעת, ובכלל זה גובה הדרגה שלפיה יש לחשב את משכורתו הקובעת בגין תקופת העסקתו על פי כתב המינוי (ככל שטענה זו מופנית כנגד הממונה על הגמלאות).

44. לאור האמור, יש מקום להפריד את הדיון בטענות התובע כנגד הממונה על תשלום הגמלאות, ככל שיש בהן ממש, ולנהלן במסגרת הליך נפרד ואחר מולו.

45. בהקשר זה שימת לב תופנה לפסק דינו של בית הדין הארצי לעבודה בדב"ע נב / 1 – 7 ברוך שומינר נ' הממונה על תשלום הגמלאות במשרד האוצר [פורסם בנבו]:

"13. ההליך אשר התנהל בבית הדין קמא היה הליך ערעור על החלטת המשיב מיום 23.3.1989 הליך זה אינו מתנהל בדרך הגשת "כתב התביעה" אלא בדרך של "ערעור" (על פי סימן י"ג לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב – 1990). מכאן, שמסגרת ההליך מוגבלת לנושאים הכלולים בהחלטתו של המשיב...

...סמכותו של בית הדין קמא בהליך של ערעור לפי סעיף 43(א) לחוק הגמלאות מתוחמת בסעיף 43(ג) לחוק, שעל פיו בית הדין "רשאי לאשר את החלטת הממונה או לשנותה, או להחליט החלטה אחרת במקומה" (ר' דב"ע לא / 71 הניג נ' נציב שירות המדינה, פד"ע ב' 225, 229; דב"ע לט / 10 – 7 אורבך נ' הממונה על תשלום הגמלאות, פד"ע י"ב, 357, 361; דב"ע נא / 1 – 7 מדינת ישראל - וילנסקי, פד"ע כ"ב 469, 472), זאת ותו לא...משקבע הממונה...ובית הדין אישר את החלטת הממונה, אין הוא מוסמך להוסיף קביעה פוזיטיבית בעניין שהממונה לא החליט לגביו מאחר שאינו במסגרת סמכותו ושתוצאתו היא במישור אחר".

46. כן ראו לעניין זה את האמור בהחלטת בית הדין האזורי לעבודה בחיפה בעב' 146/04 בש"א 1301/04 מרים רוזנבלום נ' הממונה על תשלום הגמלאות [פורסם בנבו]:

"השיקול אם לאחד דיון אם לאו, נעוץ בכך האם צירוף נתבעים ושאלות שבמחלוקת, זה לזה, ייעל את הדיון או יסבכו. מאחר שענייני גמלאות הנדונים על פי חוק שירות המדינה (גמלאות) לא זו בלבד שמוכרעים על פי הוראות החוק הספציפי האמור, כאשר הטבות הנוגעות לעניין...., אינן מעוגנות בחוק זה; כאשר גם הייצוג המשפטי של המדינה הוא שונה; וכאשר העובדות הדרושות להכרעה אינן בידיעת הגורמים השונים מטעם המדינה המטפלים בנושאים השונים – אין מקום לאיחוד הדיון על ידי הוספת המדינה כנתבעת נוספת".

ג.2. דין התביעה כולה להידחות על הסף מחמת התיישנות ושיהוי ניכר

התיישנות עילות התביעה הנובעות מטענות התובע כנגד הממונה על הגמלאות

47. לשיטת התובע, **ההחלטה לעניין גמלתו** נשלחה לו ביום 10.12.2012 ומשכורתו הקובעת הוצגה לו לראשונה במסגרת תלוש קצבת חודש דצמבר 2012.
48. בהתאם לאמור בסעיף 43 לחוק הגמלאות, ובהתאם לאמור בתקנה 1 **לתקנות שירות המדינה (גמלאות) (המועד להגשת ערעור), התש"ל – 1970** (להלן: **תקנות שירות המדינה**) כנוסחה ביום שבו פרש התובע, הרי שהמועד להגשת ערעור על החלטה או החלטת ביניים של הממונה, הוא 60 ימים מהיום שבו הגיעה ההחלטה לידיעת התובע. מכאן עולה, כי 60 הימים הקבועים בתקנות שירות המדינה להגשת ערעור חלפו כבר מלפני כ- 7 שנים.
49. סעיף 43 לחוק הגמלאות קובע:
- "(א) תובע הרואה עצמו נפגע על ידי החלטה או החלטת ביניים של הממונה, רשאי לערער עליה לפני בית דין אזורי כמשמעותו בחוק בית הדין לעבודה, תשכ"ט – 1969.
- (ב) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות בדבר המועד להגשת הערעור".
50. תקנה 1 לתקנות שירות המדינה כנוסחה ביום שבו פרש התובע, קובעת כדלקמן:
- "המועד להגשת ערעור על החלטה או החלטת ביניים של הממונה או של נציב שירות המדינה הוא ששים יום מהיום שבו הגיעה ההחלטה לידיעת המערער, או מיום תחילתן של תקנות אלה, לפי המועד המאוחר יותר".
51. לפיכך, לא עומדת לתובע זכות ערעור על החלטות הממונה כיום, זאת גם אילו יופרדו ההליכים כפי שהיה צריך לפעול לו היה מגיש את תביעתו במועד, כדין.
52. ההלכה שיצאה מלפני בית הדין הארצי בנושא הארכת מועד להגשת ערעור על החלטת הממונה על תשלום הגמלאות, הינה, כי **אין בית הדין מוסמך להאריך מועד שנקבע בתקנות להגשת ערעור דוגמת הערעור המבוקש דכאן**. ראו לעניין זה ע"ע 526/05 **חיים נתיב נ' משרד האוצר מדינת ישראל**, דינים ארצי ל"ג (95), 62, ע"ע 712/06 **נאוה ירון נ' מדינת ישראל הממונה על הגמלאות** (פורסם בנבו), ע"ע 349/07 **מדינת ישראל נ' כרמלה עציון** (פורסם בנבו) (להלן – עניין כרמלה עציון) וכן ע"ע 186/06 **אברהם עודד כהן נגד הממונה על תשלום הגמלאות**, תק-אר 2006(3), 227.
53. ובעניין כרמלה עציון, קבע בית הדין הארצי לעבודה כי בהתאם להלכה הפסוקה, כדלהלן:



"צודק הממונה בטענתו כי היה מקום לדחות את תביעת המשיבה על הסף. זכותו של עובד מדינה לגמלאות קבועה בחוק והגורמים המופקדים על כך הם נציב שירות המדינה והממונה על תשלום גמלאות, כל אחד בתחומו. תביעה לגמלה מוגשת לממונה (סעיף 42 לחוק הגמלאות) ועל החלטתו ניתן לערער לבית הדין לעבודה תוך 60 ימים (סעיף 43(א) לחוק ותקנה 1 לתקנות שירות המדינה (גמלאות) (המועד להגשת ערעור). מסגרת זו של זמן קבועה, היא אינה חלק מסדרי הדין בבית הדין לעבודה ולא ניתן לחרוג ממנה או להאריכה. במיוחד נכונים הדברים כאשר מדובר בהליך המוגש בדרך שונה מזו הקבועה (תובענה לסעד הצהרתי במקום ערעור), קל וחומר כשמדובר בהליך המוגש באיחור של שנים (כשנתיים וחצי לאחר תום המועד להגשת הערעור). כך פסק בית דין זה בפרשת ירון (ע"ע 712/06 נאוה ירון - המרכז הרפואי "שיבא" ואח'; [פורסם בנבו]) וכך ראוי לפסוק גם כאן".

54. מכאן, ומטעם זה, סבורה המדינה, כי גם אם יוגש ערעור גמלאות כמתבקש בחוק, הרי שערעור כזה דינו סילוק על הסף לאור התיישנותו זה מכבר.

התיישנות עילות התביעה הנגזרות מטענתו של התובע להפרת חוזה עבודה וההחלטה על פרישתו בגיל פרישת חובה על פי חוק (כלל הסעדים הנתבעים למעט בנוגע לפנסיה)

התיישנות – רקע נורמטיבי

55. סעיף 15(1) לחוק ההתיישנות, תשי"ח – 1958 (להלן: **חוק ההתיישנות**), קובע, כי תקופת ההתיישנות של תובענה אזרחית שאינה במקרקעין היא **7 שנים**.

56. לפי סעיף 6 לחוק ההתיישנות, מרוץ ההתיישנות מתחיל מהיום שבו **נולדה** עילת התביעה, דהיינו, מאותו היום בו התובע **יכול** היה להגיש את תביעתו לבית הדין הנכבד, מבלי שזו הייתה נמחקת, משום שהוגשה טרם זמנה. ראו לעניין זה ע"א 3319/94 **פפר נ' הוועדה המקומית**, פד' נא(2) 581, במסגרתו נקבע, כי המועד להיווצרות העילה לצורך מניין ההתיישנות הוא מועד קיומו של "כח תביעה" קונקרטי בידי של התובע; לעניין עילת התביעה ר' גם: ע"א 1650/00 **זיסר נ' משרד הבינוי והשיכון**, פ"ד נז(5) 166, 177-178.

57. בהתאם לפסיקה, יש ליישם את חוק ההתיישנות בהתאם לתכליתו ובצמצום. דהיינו, שמשך התקופה שבה נתבע יהא חשוף לסכנת תביעה צריך להיות מתוחם ומוגבל, על מנת שיוכל לכלכל צעדיו ולהיערך כלכלית לסיכוני תביעות צפויות. קיימת חשיבות בהגשת תובענות תוך זמן סביר מהמועד בו נוצרה עילת התביעה. תובע אשר "ישן על זכויותיו", שעה שנמנע מהגשת התביעה במשך תקופה ארוכה, רואים אותו כמי שמחל על זכותו, ואין רלוונטיות לשאלה האם נגרם נזק לנתבע על ידי האיחור בהגשת התביעה. באותו אופן, יש לשמור על האינטרס הציבורי ושהמערכת המשפטית תקדיש זמנה לטיפול בבעיות ההווה. לעניין זה, נקבע בע"ע 1406/02, **עיריית גבעתיים נ' משה ברקוביץ ואח'**, מיום 4.10.06, כדלקמן:

"ביסוד מוסד ההתיישנות עומד איזון אינטרסים של גורמים שונים. כך למשל, עניינו של הנתבע מחייב כי לא יידרש לשמור על ראיותיו לזמן בלתי מוגבל; תוגבל ותתוחם התקופה בה יהיה חשוף לתביעה; האינטרס הציבורי מחייב שבתי המשפט לא יעסקו בעניינים שחלף זמנם; ותינתן לבעלי הדין שהות של שבע שנים לעשות לפתרון הסכסוך מחוץ למערכת השיפוט." (עמ' 24 לפסק הדין).

58. כן ראו לעניין זה ע"א 241/70 **מדינת ישראל נ' "שג" אגודה שיתופית בתל-אביב בע"מ**, פ"ד כד (2) 621; ע"א 1254/99 **המאירי - הכשרת הישוב חברה לביטוח בע"מ פ"ד נ"ד (1) 535, 554-55**; ע"א 6805/99 **תלמוד תורה הכללי נ. הועדה המקומית לתכנון ולבניה ירושלים**, פ"ד נו (5) 444.

59. את הטעמים העומדים בבסיס ההתיישנות ניתן למצוא בפסיקתו של בית המשפט העליון (ראו ע"א 2919/07 **מ"י- הועדה לאנרגיה אטומית נ' עדנה גיא-ליפל**, מיום 19.9.10 (להלן: עניין **גיא-ליפל**), בפס' 30 לפסק הדין):

"הפסיקה ומלומדי המשפט עמדו על מספר טעמים העומדים בבסיס ההתיישנות הדיונית, ואעמוד עליהם בתמצית: א. טעם ראייתי הקשור בקושי ובהכבדה על הנתבע לשמור את ראיותיו לאורך זמן. מטבע הדברים, במהלך השנים מסמכים וראיות אובדים, עדים הולכים לעולמם או מאבדים את זכרונם, מה שעלול לפגוע בהגנתו של הנתבע ולהקשות על בירור האמת העובדתית. ב. אינטרס הנתבע לוודאות בדבר זכויותיו וחובותיו בכל זמן נתון, כך שיתאפשר לו לכלכל את עניינו מבלי להידרש להקצות ממשאביו רזרבה כספית שמא ייתבע בגין שנים עברו. ג. ההנחה היא כי תובע אשר "ישן על זכויותיו" תקופה ארוכה, זנח או ויתר או מחל על תביעתו, ועם חלוף הזמן הולכת ומתבססת הציפייה של הנתבע כי לא ייתבע. ד. מנקודת מבט המערכת המשפטית, ראוי להקדיש את משאבי השיפוט לעניינים שבהווה ולא לשחת זמנה על עניינים שאבד עליהם הכלת. קציבת תקופת ההתיישנות מתמרת תובעים לא לישון על זכויותיהם ולהגיש תביעתם ללא עיכוב. ה. להסדרי ההתיישנות יש השפעה החורגת מהצדדים הישירים להתדינות, במיוחד על המדינה, יצרנים, ספקי שירותים ומבטחים. כך, לדוגמה, הארכת תקופת ההתיישנות עשויה להשפיע על גובה הפרמיה בחוזה ביטוח ועל מחירי מצרכים ושירותים, ומכאן שלהסדרי ההתיישנות השלכה על רווחתם של פרטים רבים בחברה".

60. מטרות אלו של דיני ההתיישנות רלוונטיות ביותר גם כאשר המתדיין הוא **המדינה - ולפעמים אף ביתר שאת** (ראו בג"ץ 853/10 **חברת שדמות הדרום נ' פרקליט מחוז דרום** (תק-על 2010 (3) 1671). אין כל הצדקה לפגוע בזכויות דיוניות של המדינה, שכן כל מעסיק, קל וחומר – המדינה, שכיסה הוא הכיס הציבורי, מסתמך על ניהול כספי שוטף, ואינו צריך לעמוד בפני הסיכון של תשלום בגין העבר מעבר לקבוע בחוק.

61. **המדינה ערה לזהירות הרבה בה נוהג בית הדין הנכבד בדיון בבקשות לסילוק על הסף. עם זאת, מן הדין במקרה זה לברר את סוגיית ההתיישנות כטענת סף ולא להותירה לבירור במסגרת התיק העיקרי, משום שאין בבירור העובדתי-ראייתי בתביעה לגופה כדי להשליך על אופן ההכרעה בסוגיית ההתיישנות.**

62. חשיבות הדיון המקדמי בטענת ההתיישנות היא, בין היתר, נוכח המשאבים הנדרשים לבירור תובענה המוגשת לאחר שנים כה רבות. חלוף השנים גורם לנזק ראייתי מובנה הנובע, בעיקר, מהקושי לשמוע ראיות ולהביא עדים הנוגעים לעובד ולתנאי עבודתו. לעניין החשיבות שיש לדון בשאלת ההתיישנות כטענה מקדמית, מקום בו ההכרעה בטענה זו עשויה להביא לסיום ההתדיינות בתביעה ולחסוך משאבים ניכרים, ראו בעניין **גיא-ליפל** (בסעיף 26 לפסק הדין), כדלקמן:

"עקרונות יסוד אלה חלים על המדינה כבעלת דין, בדומה לכל בעל דין אחר. יתרה מזאת - המדינה, גם במעמדה כבעלת דין בהליך אזרחי, מייצגת את הציבור כולו. בעשותה כן, עליה לראות לנגד עיניה את האינטרס הציבורי, ולצורך ענייננו, את האינטרס הציבורי בהשתקפותו בהליך דיוני. מטרות דין ההתיישנות נועדו לא רק לחסום תביעות מושהות המוגשות כנגד פרטים, אלא למנוע דיון בתביעות אלה גם כנגד המדינה, בהינתן הנזק העלול להיגרם לפרט ולכלל מעיסוק בתביעות שעבר זמנו. ואכן, הנזק לציבור העלול להיגרם מויתור על טענת התיישנות כלפי תביעות נגד המדינה שהתיישנו עלול להיות ניכר, ולכן אין להתפלא על נוהל 16.8, שהוצא על ידי פרקליט המדינה, הקובע, ככלל, את חובת המדינה להעלות טענת התיישנות בתביעה ישנה המוגשת נגדה. במיוחד, מציין הנוהל את הצורך בכך כאשר נגרם למדינה נזק ראייתי בשל חלוף הזמן, או כאשר יש לה טיעונים נוספים להגנתה, וכאשר טענת ההתיישנות עשויה להועיל להקטנת הנזק שהמדינה עלולה לחוב בגינו...".

63. בהתאם לפירוט העובדתי דלעיל **ולשיטת התובע בכתב התביעה**, התובע **ידע** כי לעמדת המדינה חוזה הבכירים מסתיים עם הגיעו לגיל פרישה (ביום 31.7.12), **עוד טרם פרישתו, כבר ביום 4.7.12 וקיימות אינדיקציות ברורות כי היה מודע למועד פרישתו עוד טרם לכך** (אולם אין לכך נפקות לעניין טענת ההתיישנות).

ונפרט: בהתאם לכתב התביעה על נספחיו, התובע טוען כי לשיטת המדינה, ביום 2.11.11 נשלחה אל התובע הודעה מוקדמת בדבר מועד פרישתו לגמלאות, במסגרתה צוין, כי ביום 31.7.12 עתיד התובע לפרוש לגמלאות; לשיטת התובע, בשנת 2011 חתם על טופס 'ריכוז נתוני עובד פורש' ובמעמד זה, נתבקש התובע לחתום על מסמכים נוספים לצורך זכאותו לקצבה עליהם סירב לחתום. בהתאם לנספח 7' לכתב התביעה ראה התובע את ההודעה המוקדמת בדבר מועד פרישתו לגמלאות מיום 2.11.11; לשיטת התובע, התובע זומן לקורס 'הכנה לפרישה' על ידי נציבות שירות המדינה והשתתף בו; לשיטת התובע המכתב הרשמי הראשון שנשלח אליו בעניין פרישתו הינו מכתב מיום 4.7.12, כחודש טרם פרישתו, שתוכנו מבהיר מהו מועד פרישתו וכן כי אינו משתף פעולה עם הנתבעת בטיפול בהליכי הפרישה ולא ניתן ליצור עמו קשר. במסגרת המכתב, צוין כי התובע חתם על מסמכי הפרישה כבר ביום 1.12.11 בפני גב' שרה פנקס הממונה על פרישת עובדים במשרד האוצר וחלק מן הטפסים שהועברו לידי טרם נחתמו והוחזרו למשרד.

64. אם אין די בכך, מהתכתבויות הנתבעות עם התובע המופיעות בנספחי התביעה, עולה כי גם לאחר שחלף מועד פרישת החובה של התובע, המשיך תוך עשיית דין עצמי לפקוד את משרדו כאילו מועד פקיעת החוזה הינו בשנת 2014. הכל, תוך שנאמר לו מפורשות כי התנהלותו מהווה השגת גבול, כי אם לא ימלא את הטפסים הנדרשים לא תהיה אפשרות לדון בגמלתו ואף התקיים דיון בהשתתפות גורמים בכירים ביום 5.8.12 בעניין פרישתו לגמלאות.

65. מן האמור לעיל עולה תמונה ברורה, לפיה, אין ספק כי התובע היה מודע בפועל, לכל הפחות, כבר משנת 2011 כי מועד פרישתו הינו ה- 31.7.12.

66. חרף האמור, התביעה דנא הוגשה רק ביום 3.10.19, בחלוף למעלה מ-7 שנים מיום הולדת עילות התביעה הנטענות.

67. משכך, הסעדים שנתבקשו בכתב התביעה הנגזרים מהחלטת הנתבעות ליציאתו לגמלאות ביום 31.7.12, התיישנו, לכל המאוחר, ביום 4.7.19 ודינם להידחות על הסף.

68. לאור כל האמור, דין התביעה כולה להידחות על הסף- הן ביחס לעילות ולסעדים המבוקשים בעניין גמלת התובע והן ביחס לטענותיו הנוספות ביחס לרכיבים הנתבעים בגין תקופה הקודמת למאי 2012 (כולל), לדחייה על הסף לאור התיישנותם. הכל בהסתמך על טענות התובע עצמו בכתב התביעה.

דין התביעה להידחות על הסף מחמת השיהוי בהגשתה

69. בהתאם לאמור לעיל בטענת המדינה להתיישנות התביעה, הנתבעת תטען, כי דין התביעה כולה להידחות מחמת שיהוי ניכר בהגשתה, שכן העילות הנטענות על ידי התובע בתביעתו, נוצרו, גם בהתאם לכתב התביעה, זה מכבר, גם לשיטת התובע בכתב התביעה.

70. ויובהר, כי הלכה ידועה היא, כי פניה לרשות אין בה כדי להתגבר על טענת השיהוי בהגשת תביעה. ראו לעניין זה דבריו של בית המשפט הנכבד בבג"ץ 410/78 מילס ישראל בע"מ נ' שר האוצר, פ"ד ל"ג (1) 271, 272-273 (1979); בג"ץ 453/84 איתורית שירותי תקשורת בע"מ נ' שר התקשורת, פ"ד לח (4) 67 (1985); בג"ץ 1681/90 ועד הפעולה בעניין הרחבת דרך מס' 2 קטע אכדיה-נוף ים נ' שר הבינוי והשיכון, פ"ד מו (1) 505 (1992); בג"ץ 849/92 שמן (תעשיות) בע"מ נ' מינהלת מרכז השקעות שעל פי החוק לעידוד השקעות הון, תשי"ט-1959, פ"ד מז (2) 702 (1993); בג"ץ 7250/97 סולימאני נ' שר הפנים, פ"ד נד (3) 783 (2000); בג"ץ 7712/04 וינברג נ' עיריית תל אביב-יפו, תק-על 2006 (3), 438 (2006); בג"ץ 7625/07 חזן נ' היועץ המשפטי לממשלה, תק-על 2008 (1) (2008).

71. בפסק דין עב (י-ס) 2977/04 התעשייה האווירית לישראל בע"מ נ' לוי שלמה, דחה בית הדין את התביעה, בין היתר, מחמת שיהוי ופירט את יסודות ותנאי טענת השיהוי בהתבסס על קביעות כב' השופטת פרוקציה בע"א 6805/99 - תלמוד תורה הכללי והישיבה הגדולה עץ חיים בירושלים נ' הועדה המקומית לתכנון ולבניה ירושלים (פ"ד נז (5), 433, עמ' 446-447, כדלקמן :

"...לצורך טענת שיהוי נדרש להוכיח כי בנסיבות המקרה התובע זנח את זכות התביעה העומדת לו, או שבמשך הזמן שינה הנתבע את מצבו לרעה. היו שהוסיפו תנאי חלופי שלישי שעניינו שיהוי שנגרם עקב חוסר תום לבו של התובע (ע"א 403/63 תמיר נ' שמואלי, פד"י יח (53), 47, 1; ע"א 410/87 עזבון ליברמן נ' יונגר, פד"י מה (3) 755-6 (749)..."

72. בעניינינו, יטענו הנתבעות כי די בחלוף הזמן בהגשת תביעה על ידי התובע ואי פניה לערכאות משפטיות בזמן אמת, בין היתר באמצעות צו מניעה כדי לעצור את סיום העסקתו בהגיעו לגיל פרישה, כדי להוכיח כי התובע זנח את עילות תביעתו. כמו כן, התנהלותו של התובע גרמה לנתבעות נזק ראייתי משמעותי המקשה



על המדינה לאתר מסמכים מהותיים בעניינה של התובעת, וכחלק מכך מסמכי תרשומות. יצוין, כי רוב המסמכים הרלוונטיים לתביעה נוצרו לפני כ-10 שנים (!) ובתקופה בה תיקים אישיים תויקו באופן פיזי.

73. הלכה ידועה היא, כי על תובע לפעול בזריזות ולא להשתהות יתר על המידה בפנייה לערכאות. היה על התובעת להגיש את תביעתה שנים רבות קודם להגשתה. מטבע הדברים, בחלוף שנים ממועד היווצרות עילת התביעה נפגמת עד מאוד יכולתו של משרד החינוך להתגונן. מי שפעלו מטעם הנתבעות בעניינים הקשורים בתביעה, החליפו תפקידים ו/או אינם יכולים לזכור את העובדות הרלבנטיות. כמו כן קיים קושי באיתור מסמכים, הנובע בין היתר מהעובדה שמדובר בשנים שבהם חלק מהנתונים לא נסרקו ולא נשמרו דיגיטלית וגם בהיות התקופה שבה נדרשות הרשויות על פי דין לשמור מסמכים קצרה בהרבה.

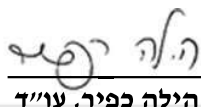
74. יודגש, כי התובע אינו מעלה בכתב התביעה כל טענה שבכוחה להדוף את טענת השיהוי או לשנות מן התמונה העובדתית והמשפטית המצטיירת, ועל כן דין התביעה להידחות על הסף.

ד. סוף דבר

75. בקשה זו מוגשת מבלי להודות בטענה כלשהי מטענות התובע, ואין בעצם הגשת הבקשה כדי למנוע מהמדינה לטעון טענות נוספות ואחרות, לרבות טענות סף מקדמיות אחרות, ככל שתידרש לכך.

76. היעילות וההלכה הפסוקה מחייבות הכרעה בבקשה לסילוק התביעה על הסף כבר במועד זה ועוד טרם הגשת כתב הגנה.

77. אשר על כן ולאור המפורט לעיל, מתבקש בית הדין הנכבד לדחות את התביעה דנן על הסף ולחייב את התובע בהוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד, כדין.


הילה כפיר, עו"ד

בפרקליטות מחוז ירושלים - אזרחי
ב"כ מדינת ישראל



שמעון הכסטר ת.ז. 000388587

מרח' צבי גרץ 7

ירושלים 93111

טל': 053-5318186

דוא"ל: hochsters@gmail.com

התובע

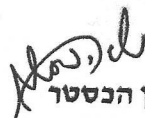
- נ ג ד -

1. נציבות שרות המדינה
 2. מדינת ישראל – משרד האוצר
 3. הממונה על הגימלאות
- ע"י ב"כ פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
מח"ל 7, מעלות דפנה, ירושלים

הנתבעת

בקשה מטעם התובע

1. כאמור בהודעת המדינה לבית הדין מיום ראשון 23.6.24, נשלח אלי ימים ספורים לפני כן (ביום רביעי, 19.6.24) ולאחר המתנה ממושכת, מכתב מהפרקליטות המתיחס לטיעונים שהצגתי בפניהם. כאמור במכתב, המסמך הוכן לאחר ברורים עם הגורמים המקצועיים בנציבות שרות המדינה ומינהלת הגמלאות במשרד האוצר.
2. דא-עקא, שאין במכתב כלל התייחסות לחלק מהטיעונים שהעליתי מחד ומאידך נראה שחלה אי הבנה של הגורמים המקצועיים, שלא לאמר התעלמות, מטיעונים ועובדות שהצגתי לפרקליטות. בקשתי לאפשר לי להפגש ישירות עם "הגורמים המקצועיים" לצורך הבהרת הדברים, נדחתה.
3. ברוח האמור בהחלטת כב' השופט מיום 10.3.2024, ולאור הבטחת פרקליטת המחוז בפגישתנו לפני כמעט 4 חודשים(!) כי תינתן לי הזדמנות להתייחס לתגובת הפרקליטות לטיעוניי לפני שתקבע עמדתם הסופית, בקשתי לקיים פגישה כמפורט באי-מייל המצ"ב.
4. רק שלושם הודיעו לי שאני מוזמן לפגישה קצרה עם פרקליטת המחוז, שתתקיים ביום 21.7.2024, בהשתתפות ב"כ המדינה במשפטי עו"ד מינו אליאסיאן ומנהלת המחלקה לדיני עבודה, עו"ד מגי קריטנשטיין.
5. על רקע האמור, ולצד הרב, לא אוכל עדיין להודיע היום את עמדתי לבית הדין, כמבוקש בהחלטת השופט מיום 24.6.2024.
6. אוסיף עוד כי ההתרשמות שלי היא שתחת מעטה "הגורמים המקצועיים" מסתתר מאן דהוא הממשיך להטעות את הפרקליטות, ובעקיפין את בית הדין, ללא מורא וללא סיכון אישי כלשהו, כמתואר בפנייתי לבית הדין מיום 6.3.2024, ולמעשה מונע אפשרות להגיע להסכמות. לנוכח מציאות זו, והנימוק בסיפא של החלטת בית הדין מיום 25.3.2024, אני מבקש כי ביה"ד יורה למדינה לבצע את החלטת כב' השופט מיום 12.3.2024, שניתנה כתגובה לפנייתי מ-10.3.24 (בהמשך לפנייתי מ-6.3.24), בו כתבתי בין היתר:
"הענין חשוב ומהותי משום שאם הכוונה היא להגיע להסכמות, לא ייתכן ולא סביר שאדם המשקר ומטעה את המערכת כדי להצדיק את עמדת המדינה, יקח חלק או יהיה מעורב בדרך כלשהי ולו בעקיפין, בנושא, בין אם פגישה פרוטגולית תתקיים ובין אם לאו. (ר' בענין זה גם את פסקא 11 מההצעה לפשרה, שצורפה להודעת התובע בענין הסכמות הצדדים שהוגשה לבית הדין הנכבד ביום 4.2.2014)."


שמעון הכסטר

ירושלים, 10.7.2024

----- Forwarded message -----

מאת: שמעון הכסטר <hochsters@gmail.com>

Date: 18:42 ב-2 ביולי 2024 יום ג'

Subject: Re: 6928-10-19 - הע"ש - התביעה המנוהלת בבית הדין האזורי לעבודה - ביחשלים בעניינך

To: Karen Yust <KAREN@justice.gov.il>

לעו"ד קרן, שלום

לצערי חטפתי "קורונה" מספר ימים אחרי שקבלתי את עמדתכם במכתב המענה, שלווה כזכור בדברים שכתבה עו"ד מינו לפיהם "אתה וודאי מוזמן להעביר התייחסותך לאמור במכתב המענה, ואנו נשקול ונעיין בכתוב, בכובד ראש ובחפץ לב, כפי שעשינו עד כה".

אני מרותק למיטה, חלש ודי מנוטרל (לגיל יש מה לאמר במצבים כאלה) ומטבע הדברים אינני יכול כרגע להעלות את הערותי על הכתב.

מאידך, השופט קבע שעלי לתת את תגובתי עד ליום 10.7 (יום רביעי בשבוע הבא).

אני מבקש לכן שתיקבע ישיבה מסודרת אצלך במועד הנוח לך בשבוע הבא, (בתקווה שכוחותי יחזרו)

שבה אעלה בתמצית את הערותי למכתבכם
אצביע על הנקודות הקריטיות והמכרעות שהמכתב מתעלם מהן לגמרי
ואראה, שחור ע"ג לבן שהתשובות (שלא לאמר הטעיות) ה"גורמים המקצועיים" שצוטטו במכתב הם חסרי בסיס ולא הוגנות בצורה קיצונית.

אני סומך עליך שאת תביני היטב את הטיעונים, תתייחסי לגופו של ענין, ושניתן יהיה להגיע להסכמות ולמצער לצמצם בצורה משמעותית את נקודות המחלוקת כפי שהשופט קבע. (ולחסוך הרבה כספי ציבור והמון משאבי זמן יקרים לכולנו)

אין מצדי מניעה כמובן שאותם גורמים מקצועיים יהיו נוכחים ובלבד שהם יהיו כאלה המוסמכים לקבל החלטות.

בברכה

שמעון הכסטר

053-5318186

שמעון הכסטר ת.ז. 000388587

מרח' צבי גרץ 7

ירושלים 93111

טל': 053-5318186

דוא"ל: hochsters@gmail.com

התובע

- נ ג ד -

1. נציבות שרות המדינה

2. מדינת ישראל – משרד האוצר

3. הממונה על הגימלאות

ע"י ב"כ פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

מח"ל 7, מעלות דפנה, ירושלים

הנתבעת

בקשה מטעם התובע

1. כאמור בהודעת המדינה לבית הדין מיום ראשון 23.6.24, נשלח אלי ימים ספורים לפני כן (ביום רביעי, 19.6.24) ולאחר המתנה ממושכת, מכתב מהפרקליטות המתיחס לטיעונים שהצגתי בפניהם. כאמור במכתב, המסמך הוכן לאחר ברורים עם הגורמים המקצועיים בנציבות שרות המדינה ומינהלת הגמלאות במשרד האוצר.

2. דא-עקא, שאין במכתב כלל התייחסות לחלק מהטיעונים שהעליתי מחד ומאידך נראה שחלה אי הבנה של הגורמים המקצועיים, שלא לאמר התעלמות, מטיעונים ועובדות שהצגתי לפרקליטות. בקשתי לאפשר לי להפגש ישירות עם "הגורמים המקצועיים" לצורך הבהרת הדברים, נדחתה.

3. ברוח האמור בהחלטת כב' השופט מיום 10.3.2024, ולאור הבטחת פרקליטת המחוז בפגישתנו לפני כמעט 4 חודשים (!) כי תינתן לי הזדמנות להתייחס לתגובת הפרקליטות לטיעוניי לפני שתקבע עמדתם הסופית, בקשתי לקיים פגישה כמפורט באי-מייל המצ"ב.

4. רק שלושם הודיעו לי שאני מוזמן לפגישה קצרה עם פרקליטת המחוז, שתתקיים ביום 21.7.2024, בהשתתפות ב"כ המדינה במשפטי עו"ד מינו אליאסיאן ומנהלת המחלקה לדיני עבודה, עו"ד מגי קריטנשטיין.

5. על רקע האמור, ולצד הרב, לא אוכל עדיין להודיע היום את עמדתי לבית הדין, כמבוקש בהחלטת השופט מיום 24.6.2024.

6. אוסיף עוד כי ההתרשמות שלי היא שתחת מעטה "הגורמים המקצועיים" מסתתר מאן דהוא הממשיך להטעות את הפרקליטות, ובעקיפין את בית הדין, ללא מורא וללא סיכון אישי כלשהו, כמתואר בפנייתי לבית הדין מיום 6.3.2024, ולמעשה מונע אפשרות להגיע להסכמות.

לנוכח מציאות זו, והנימוק בסיפא של החלטת בית הדין מיום 25.3.2024, אני מבקש כי ביה"ד יורה למדינה לבצע את החלטת כב' השופט מיום 12.3.2024, שניתנה כתגובה לפנייתי מ-10.3.24 (בהמשך לפנייתי מ-6.3.24), בו כתבתי בין היתר:

"הענין חשוב ומהותי משום שאם הכוונה היא להגיע להסכמות, לא ייתכן ולא סביר שאדם המשקר ומטעה את המערכת כדי להצדיק את עמדת המדינה, יקח חלק או יהיה מעורב בדרך כלשהי ולו בעקיפין, בנושא, בין אם פגישה פרונטלית תתקיים ובין אם לאו. (ר' בענין זה גם את פסקא 11 מההצעה לפשרה, שצורפה להודעת התובע בענין הסכמות הצדדים שהוגשה לבית הדין הנכבד ביום 4.2.2014)."


שמעון הכסטר

ירושלים, 10.7.2024

סע"ש 6928-10-19

בבית הדין האזורי לעבודה בירושלים

בפני כבוד השופט עמי רוטמן

מועד חתימת המסמך: כ"ח כסלו תשפ"ג; 22 דצמבר 2022

בעניין שבין:

התובע:

שמעון הכסטר, ת.ז. 000388587

ע"י ב"כ עו"ד יעקב חסדאי

מר' המלך ג'ורג' 41,

ת.ד. 7655, ירושלים 9107601

טל': 02-6233153, פקס: 02-6244924

מייל: chisdai@gmail.com

- נ ג ד -

הנתבעים:

1. נציבות שירות המדינה

2. משרד האוצר

3. הממונה על הגמלאות

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים - אזורי

מר' מח"ל 7, ירושלים 9149301, ת.ד. 49333

טל': 073-3920000, פקס: 02-6468053

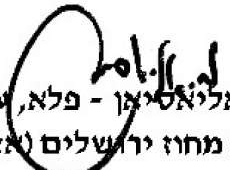
בקשות קודמות בעניין: 4

בקשה מוסכמת למתן ארכה נוספת להגשת כתב הגנה

בית הדין הנכבד מתבקש להורות על הארכת המועד להגשת כתב ההגנה מטעם הנתבעים ב-7 ימים, עד ליום 1.1.23, וזאת מן הטעמים שיפורטו להלן:

1. בהתאם להחלטת בית הדין הנכבד, המועד האחרון להגשת כתב ההגנה הוא ב-25.12.22.
2. הכנת טיוטת כתב ההגנה נמצאת בעיצומה, אך עקב מחלה של הח"מ ובנה הקטן היום, וכן עקב חופשת החנוכה, יידרש לח"מ פרק זמן קצר נוסף לצורך השלמת המלאכה.
3. בנוסף יצוין כי מדובר בתיק מורכב וגדוש בפרטים, כך שנדרש איסוף עמדות של גורמים רבים במשרדים הרלוונטיים במדינה.
4. ב"כ העותרת, עוה"ד יעקב חסדאי, נתן את הסכמתו האדיבה לבקשה זו והח"מ כמובן מודה לו על כך.

לפיכך ומכלל האמור לעיל, יתבקש בית המשפט הנכבד להאריך בשלב זה את המועד להגשת כתב ההגנה ב-7 ימים נוספים, עד ליום 1.1.23.


מינו אליאסיאן - פלא, עו"ד
פרקליטות מחוז ירושלים (אזורי)

בפני סגן נשיא בית הדין,
כבוד השופט כאמל אבו קאעוד

החלטה	02/03/2020 תיק 6928-10-19 רש' עמי רוטמן	שמעון הכסטר, ת.ז. 388587	בעניין:
<p>לתגובת המשיבות עד ליום 12.3.20.</p> <p>המבקש / התובע</p>		<p>ע"י ב"כ עוה"ד אופיר טל ו/או טל, קדרי, שמיר ושות' - עוה"ד מר' וושינגטון 4, ירושלים טל. 02-5674000 ; פקס. 001 074-713</p>	
		<p>- נ ג ד -</p>	

1. נציבות שירות המדינה
2. מדינת ישראל – משרד האוצר
3. הממונה על הגימלאות

שלושתם על ידי פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
מח"ל 7, מעלות דפנה, ירושלים

המשיבות / הנתבעות

בקשה להוצאת נספח ולמחיקת חלק מתשובת המשיבות

מוגשת בזאת לבית הדין הנכבד בקשה להוציא את הנספח שצירפו המשיבות לתשובתן לתגובת התובע לבקשה לסילוק התביעה על הסף, ובקשה למחיקת חלק מתשובה זאת, כפי שיפורט לחלן.

למען הסדר הטוב יובהר כי התובע (המבקש כאן) עומד על כל טענותיו בתגובה שהגיש לבקשת לסילוק על הסף, ואין באמור בבקשה זאת כדי לגרוע מטענותיו כאמור.

א. הבקשה בתמצית

1. המשיבות הגישו בקשה "לסילוק על הסף" של התובענה שבנדון, ובה העלו טענות בלתי מבוססות מן היקב ומן הגורן. המבקש הגיש את תגובתו, ובה הבהיר כי אין ממש בבקשה ויש לדחותה. המשיבות, בהתאם להחלטת בית הדין הנכבד, הגישו "תגובה לתגובת התובע" (לחלן "התשובה").

בתשובה פירטו המשיבות מספר טענות עובדתיות, שאינן עולות מכתב התביעה, וכן צירפו לתשובה נספח שלא צורף לכתב התביעה – כל זאת ללא תצהיר תומך.

2. כפי שנפרט לחלן, בקשות למחיקה או דחייה על הסף חייבות להתבסס על האמור בכתב התביעה, ולא על טענות חדשות או על מסמכים שלא צורפו לכתב התביעה (יובהר כי ייתכן שטענות סף יתבססו על טענות חיצוניות, אך אין אלה הנסיבות בהן אנו עוסקים).

הניסיון של המשיבות לצרף טענות עובדתיות חדשות ומסמכים חדשים שומט את הקרקע מתחת לטענות בבקשה "לסילוק על הסף", ויתרה מכך – מהווה הודאה של המשיבות כי אין בסיס לבקשה לסילוק על הסף, וכי יש מקום לדיון לגופו של עניין (דיון שבסיומו תתקבל התביעה).

ב. נקודת המוצא לדיון בבקשה היא כתב התביעה בלבד

3. ראשית דבר נשוב ונזכיר את ההלכה הברורה בעניין בקשות לסילוק על הסף –

"נקודת המוצא לדיון בבקשה לסילוק על הסף היא כתב התביעה שהוגש על ידי התובע, כאשר

על בית הדין לבחון האם בהנחה שהתובע יוכיח את טענותיו יוכל לזכות בתביעתו" (ברע-30757

03/16 מודה שיוק נעלים בע"מ, אשר ליאני נ' עבד אלמגיד מוחמד יאסין אבו מיאלה; ראה

גם ברע 59941-11/14 אטורה תעשיות בע"מ, ג'יאני בוסקלו נ' יורם שיטריה).

המשיב יוסיף ויטען כי פסיקת בתי המשפט בעניין זה היא עקבית וחד-משמעית, ומשלימה את ההלכה לפיה רק מקום שבו יתברר כי התובע לא יזכה בתביעתו גם אם יוכיח את כל טענותיו, תסולק התביעה על הסף (ראו לדוגמא פסק אטורה המוזכר לעיל).

4. העלאת טענות עובדתיות בניגוד לדין -

4.1. עמדנו על כך שנקודת המוצא של בקשה לסילוק התביעה צריכה להיות מבוססת על כתב

התביעה בלבד. המשיבות, אשר הבינו כי בקשתן עומדת על כרעי תרנגולת ממש, מבקשות – במסגרת התשובה – להוסיף "עובדות" על אלה המופיעות בכתב התביעה.

4.2. כך, בסעיף 12 סיפא לכתב התביעה טענות המשיבות כי "ביום 31.10.12 חתם התובע על טופס

תביעה..." (המשיבות גם מצרפות את "טופס התביעה" לתשובה, ולכך נתייחס בנפרד). מדובר בטענה עובדתית שאינה מוזכרת בכתב התביעה.

יתרה מכך, נסיבות חתימתו של המבקש (התובע) על מסמך זה אינן מפורטות (ולא בכדי), ולמרות זאת מבקשות המשיבות לבנות טענותיהן על חתימה זאת.

המבקש יטען כי מקומן של טענות עובדתיות, שלא בא זכרן בכתב התביעה, ואשר בהכרח מחייבות ליבון ודיון בדבר נכונותן ו/או הרלוונטיות שלהן, איננו במסגרת הליך של "בקשה לסילוק על הסף", ויש למחוק אותן מהבקשה.

4.3. זאת ועוד. בסעיף 20 לתשובה מרחיבות המשיבות את היריעה ומעלות טענה לפיה "מעולם לא

היתה כוונה (ואף אין זה עולה מהוראות ההסכם) להעניק זכויות יתר..."

בסעיף 20 מבקשות המשיבות, אם כן, להכניס טענה חדשה בעניין הכוונה שהיתה בנסיבות ההסכם. ודוק – המשיבות מחדדות כי "כוונה" זאת אינה מגולמת רק בהוראות ההסכם.

כלומר, המשיבות מכוונות לנסיבות חתימה שבוודאי לא בא זכרן בכתב התביעה.

אף כאן, מדובר בטענה עובדתית שאין מקום לדיון בה במסגרת בקשה "לסילוק על הסף", ויש למחוק אותה מהתשובה.

5. צירוף נספח בניגוד לדין –

5.1. **צירוף נספח לבקשה, שלא היה חלק מהראיות שצורפו לכתב התביעה, עומד בסתירה מוחלטת להלכה עליה עמדנו.** הלכה למעשה, צירוף הנספח מחייב דיון לגופו של עניין, ולא על בסיס כתב התביעה (זאת בטרם עסקנו בשאלות הבסיסיות מדוע צורף הנספח רק עתה ומדוע לא נתמך צירופו בתצהיר כדיון).

5.2. המבקש יטען כי צירוף הנספח שומט את הקרקע מתחת לטענות המשיבות בבקשה "לסילוק על הסף" – שכן צירוף המסמך מוכיח כי המשיבות מבינות שבקשתן אינה יכולה לעמוד, והם מנסים לתמוך אותה בראיות חיצוניות.

מאחר שגם לשיטת המשיבות נדרשים מסמכים נוספים (מעבר לכתב התביעה) לתמיכה בבקשה, ממילא טענות המשיבות אינן מתאימות לדיון במסגרת של בקשה לסילוק על הסף.

5.3. בהקשר זה, ומעל ומעבר לנדרש, נבקש להעיר הערה נוספת: **הנספח המדובר נחתם ביום 31.10.2012.** ככל שהמשיבות מבקשות להסתמך על נספח זה, הרי שהוא פועל כנגדן ונגד טענתן להתיישנות, שהרי התביעה הוגשה ביום 3.10.2019 – פחות משבע שנים ממועד הגשת המסמך!

ג. היעדר תצהיר לתמיכה בטענות ולצירוף הנספח

6. כמו כן, ועל כך לא יכולה להיות מחלוקת בכלל, טענה עובדתית במסגרת של בקשה צריכה להיות מתמך בתצהיר, ואינה יכולה לעמוד בפני עצמה. **דברים אלה יפים הן לעניין הטענות העובדתיות שאינן מוזכרות בכתב התביעה והן לעניין הנספח שצורף לתשובה.**

7. מבלי לגרוע מכך תשומת לב בית הדין הנכבד כי המבקשות **הסתירו** מבית הדין הנכבד נקודה מהותית להבנת נסיבותיו. עיון במסמך מעלה כי ליד חתימתו כתב המשיב במפורש **"תחת לחץ ותחת מחאה"**.

מעבר לכך שראוי היה שהמבקשות יסבו את תשומת לב בית הדין הנכבד לעובדה מהותית זאת הנוגעת לנסיבות החתימה – נסיבות אליהן הן מתייחסות, הרי **שהדברים שכתב המשיב בגוף המסמך עומדים בסתירה לטענות המבקשות**, ולמעשה לא ניתן עוד להכריע בבקשה מבלי לברר את הדברים לעומקם (שאז יתברר כי הנספח דווקא מחזק את טענות המבקש).

מאחר שיש לברר דברים לעומקם – ברור שבקשה לסילוק הסף אינה הדרך לדיון ובדיקת טענות המבקשות, מבלי להודות בהן כמובן. יתכבדו המבקשות ויעלו טענות אלה במסגרת ההליך העיקרי, בדרך המקובלת והנכונה לדיון.

8. בשולי הדברים נוסיף ונעיר שתי הערות :

האחת - תמוה מדוע בחרו המשיבות להגיש את הנספח במסגרת התשובה ולא צירפו אותו מלכתחילה לבקשה. לטעמנו, ומבלי לגרוע מהאמור לעיל, אף בכך יש טעם לפגם ;

והשנייה – יש טעם לפגם בהעלאת טענות מן היקב ומן הגורן בדבר שיהוי והתיישנות של התביעה, שעה שהמשיבות עצמן נוקטות בטקטיקה של שיהוי – כפי שעשו לאורך השנים באופן עקבי, כמפורט בכתב התביעה – ושעה שהן ממשיכות גם עתה שעה שהן מבקשות, פעם אחר פעם, לדחות את המועד להגשת כתב הגנתן.

אשר על כן, ולאור האמור לעיל, יתבקש בית הדין הנכבד לקבל את הבקשה, ולהורות על מחיקת סעיף 12 סיפא וסעיף 20 רישא לבקשה ולהורות על הוצאת הנספח לתשובה. כן מתבקש בית הדין הנכבד לחייב את המבקשות בהוצאות המבקש ובשכר טרחת עורכי דינו.

ירושלים, היום, 25 בפברואר 2020.


אופיר שטיק, עו"ד
טל, קדרי, שמיר ושות' עורכי דין
ב"כ המבקש

סע"ש 6928-10-19

בית הדין האזורי לעבודה בירושלים

בפני כבוד השופט עמי רוטמן

מועד חתימת המסמך: ל' תשרי תשפ"ב; 25 אוקטובר 2022

ומועד האחרון להגשה: ה' חשוון תשפ"ב; 30 אוקטובר 2022

בעניין שבין:

התובע:

שמעון הכסטר, ת.ז. 000388587

ע"י ב"כ עו"ד יעקב חסדאי

מרח' המלך גיורג' 41,

ת.ד. 7655, ירושלים 01

טל': 02-6233153, פקס

מייל: hi@gmail.com

החלטה

א' חשוון תשפ"ג, 26/10/2022

תיק 6928-10-19

ש' עמי רוטמן

בנסיבות הבקשה, המועד להגשת כתב ההגנה מוארך עד ליום 10.11.22.

בהתאם ליומנו של בית הדין, הדיון המוקדם יידחה ליום

21.12.22 בשעה 09:00.

לעיוני ביום 11.11.22.

אזורי

9149301, ת.ד. 49333

טל': 073-3920000, פקס: 02-6468053

*** נחתם דיגיטלית ***

הנתבעים:

1. נציבות שירות המדינה

2. משרד האוצר

3. הממונה על הגמלאות

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים - אזורי

מרח' מח"ל 7, ירושלים

טל': 073-3920000, פקס: 02-6468053

בקשה למתן ארכה נוספת להגשת כתב ההגנה ודחיית מועד דיון

בית הדין הנכבד מתבקש להורות על הארכת המועד להגשת כתב ההגנה מטעם הנתבעים ב-10

ימים, וזאת מן הטעמים שיפורטו להלן:

1. ביום 19.9.22, לאחר בקשת ארכה מטעם הנתבעת, נתן בית הדין הנכבד החלטה לפיה על הנתבעים להגיש כתב הגנה עד ליום 30.10.22. מועד הדיון נקבע למחרת, יום 31.10.22.
2. עם זאת, לנתבעת נדרש פרק זמן נוסף להשלמת מלאכת כתיבת כתב ההגנה מהטעמים הבאים:
3. הח"מ נמצאת בימים אלו בביתה עקב מחלה, דבר המעכב מטבע הדברים את האפשרות להשלים את מלאכת כתיבת כתב ההגנה כראוי.
4. בנוסף, עקב עומס העבודה הרב המונח על שולחן הח"מ, מתבקשת שהות נוספת על מנת לגבש עמדה, כאמור בתחילת הבקשה.
5. ב"כ התובע, עוה"ד יעקב חסדאי, ביקש להשאיר את הבקשה לשיקול דעתו של בית הדין הנכבד.

אנא מלא/י את הנימוק המתאים לבקשה לשינוי מועד הדיון:

נסיבות אישיות של בעל דין או בא-כוחו ☒

טרם הסתיימו ההליכים המקדמיים בתיק ☐

קיומו של דיון מקביל ☐

מילואים, חופשת לידה או סיבות רפואיות ☒

קיומם של הליכי משא ומתן בין בעלי הדין ☐



אנא פרט/י את הנימוק לבקשה (בצירוף מסמכים רלוונטיים):

ר' לעיל

1. התאריך בו נקבע מועד הדיון: 31.10.2022

2. מתי נודע לך על הצורך בשינוי מועד הדיון?

ביום: 24.10.22


3. עמדת יתר בעלי הדין ומועדים חלופיים מוסכמים

ר' לעיל

4. האם נדחו בעבר דיונים? אם כן, כמה?

לא.

לפיכך ומכלל האמור לעיל, יתבקש בית המשפט הנכבד להאריך בשלב זה את המועד להגשת כתב ההגנה ב-10 ימים נוספים.


מינו אליהו - פלא, עו"ד
פרקליטות מחוז ירושלים (מזרחי)



בפני כבוד השופט עמי רוטמן

בענין: שמעון הכסטר ת.ז. 000388587

מרחוב צבי גרץ 7 ירושלים 93111
אימייל hochsters@gmail.com
טלפון 053-5318186

המבקש/התובע

- נגד -

- 1. מדינת ישראל – נציבות שרות המדינה**
- 2. משרד האוצר**
- 3. הממונה על הגימלאות**

שלושתם ע"י ב"כ עוה"ד מינו אליסיאן-פלא ואח'
פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
מח"ל 7, מעלות דפנה, ירושלים

המשיבות/הנתבעות

בקשה בהסכמה להארכת מועד להגשת כתב תביעה מתוקן

1. ביום 1.3.2022 אישר בית הדין את בקשת בא כוחי לדחות את המועד להגשת כתב תביעה מתוקן. דא עקא ששלושה ימים לאחר מכן, ביום 4.3.2022, היה לי ארוע לבבי ולפנות בקר פוניתי באמבולנס של טיפול נמרץ (נט"ף) לחדר המיון של בית החולים שערי צדק.
2. מאז עברתי סדרת טיפולים ובדיקות רפואיות, כולל אקו לב, תפקודי ריאה, מעקב פעילות הלב (הולטר 24 שעות) בהדסה ובקופת חולים, וכן ביקורים ומעקבים של קרדיולוג ורופא משפחה במרפאות. לאורך התקופה סבלתי –ואני סובל עדיין– מחולשה כללית שלא איפשרה לי להתמקד במשימה הכבדה (גם נפשית) למצוא, לבחור, להציג את העובדות והשתלשלות המקרה, להתקשר עם בא כח חדש, ולהכין את התביעה המתוקנת. ר' דו"ח מד"א ואישור רפואי המצ"ב.
3. יצויין עוד כי בנסיון למצוא דרך להגיע להסדר מחוץ לכותלי בית הדין ולחסוך לכל הצדדים ולבית הדין את השקעת הזמן, הכספים והמאמצים הרבים, בקשתי מב"כ המדינה לקיים פגישה שבהן אולי אפשר יהיה להגיע לפתרון מוסכם, בין היתר על בסיס האמור בפסה"ד שניתן בענייני בביה"ד הארצי ו/או על בסיס הצעת פשרה שבאמתחתי, אך לצערי הרב נתקלתי בסרוב.
4. אני נמצא כרגע, במידה רבה מחוסר ברירה, בהליך של הצגת השתלשלות התביעה וניהול מו"מ עם עו"ד ליצגני, במקום בא כוחי עד עתה המעדיף שלא להמשיך ליצגני. לא קבלתי עדיין את הסכמת המועמד החדש ליצגני ובכל מקרה לדבריו הזמן שנותר עד ליום 13.4.2022, המועד שנקבע להגשת כתב התביעה התביעה, איננו מספיק לכך.

5. על רקע כל הנ"ל וגם בהתחשב בחג הפסח הקרב, אבקש דחיה נוספת של 60 יום (אחרי פגרת הפסח), להגשת כתב התביעה המתוקן.

6. ב"כ המשיבות הודיעה לי כי "המדינה מסכימה להארכת המועד מבלי להסכים עם כלל הנטען בבקשה"

7. מאחר ומועד לדיון עדיין לא נקבע, לא ייגרם כל נזק מהארכת המועד להגשת התביעה המתוקנת, כמבוקש.



שמעון הכסטר

ירושלים, 31.3.2022.

תאריך: 31/03/2022

מכבי שירותי בריאות

מ.ר גורם מפנה



020810

דר' מרסקי יהונתן

משפחה, פנימית וכללית

טלפון: 02-5610297

פקס: 02-5611256

כתובת: דיסקין 9 א', ירושלים (קומה 3)

פרטי הנבדק:

שם משפחה: הכסטר	שם פרטי: שמעון	ת.ז.: 388587
ת.לידה: 12/07/1945	מ.י.נ. ז	טל.עבודה/נייד: 0535318186
כתובת: גרץ צבי 7, ירושלים	טלפון: 0535318186	מיקוד: 9311107



0000388587

אישור רפואי

מיועד ל: כל המעוניין

תלונות:

ביקור בחדר מיון שע"צ 04-03-2022 בשל דפיקות הלב עם קוצר נשימה על רקע pulmonary hypertension אשר בטיפול אצל פרופ נוויל ברקמן - מומחה במחלות ריאות הדסה
השתחרר מחדר מיון עם אבנה atrial flutter והופנה למגוון בדיקות כגון אקו לב והולטר לב והתייעצות אצל קרדילוג - גם קיבל תרופה חדשה eliquis שמוסיף לו תחושת סחרחורת
הוא מתלונן על חוסר שינה וחרדה ואי תפקוד נפשי כתוצאה מכל
הוא אמור להכין חוד לבית משפט אך אינו יכול עקב המצב הבריאותי הן נפשי והן גופני

אבחנה:

- ATRIAL FLUTTER
- FATIGUE
- ANXIETY REACTION

בעיות ידועות:

- PERIPHERAL VASCULAR DISEASE (10/2019)
- ATRIAL FIBRILLATION Status Post (03/2022)
- GERD (08/2008)

תרופות קבועות:

ELIQUIS 5MG X 60 1X2X90

הערות:

נא להתחשב במצבו הבריאותי בקשר לענייני משפט

רישום רפואי זה כפוף לתנאים שלהלן:

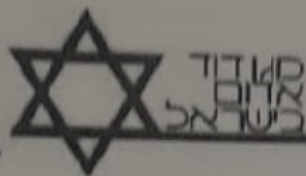
הנתונים אשר באישור זה מבוססים על הרישומים שבכרטיס הרפואי, על שמו של הנ"ל במרפאה. רישומים אלה בחלקם מידע שנמסר לרופא המטפל על ידי החולה ובחלקן תוצאות של בדיקות שנעשו על ידי רופאים.
קופת חולים, רופאיה ועובדיה האחרים אינם אחראים לאמיתות העובדות שנרשמו לפניו / או מפי הוריו או אפוטרופוסין של הנער/ ה שעליו ניתן האישור הזה לפני או בעת הגשת הטיפול הרפואי, או הבדיקה הרפואית ע"י הרופא. כן אין הם אחראים אם ביקור או טיפול או בדיקה מסוימת לא מצאו את ביטויים ברישומים שבכרטיס הרפואי הנ"ל.

ד"ר י. מרסקי
מ.ר. 20810
טל' 02-5610297

חתימה וחותמת הרופא

31/03/2022

תאריך

דו"ח רפואי (צוות ALS)

תאריך: 04/03/2022

ארוע: 608

מספר טופס: 15367373

פרטים אישיים של המטופל:

ת.ז: 388587

שם משפחה: הכסטר

שם פרטי: שמעון מנחם

מין: זכר

תאריך לידה: 12/07/1945

גיל: 76.1

כתובת: ירושלים, החי"ש, 7

מקור זיהוי: תעודה

קופת חולים: מכבי

נייד: 0535318186

כתובת האירוע כפי שנמסר ביומן מוקד: ירושלים, צבי גרץ, 7, כ-1, ק-2

אנמנזה:

תלונה עיקרית: דפיקות לב

מחלה נוכחית: בן 76, צלול ועצמאי, בריא בדרכ ואינו נוטל תרופות, צוות ALS במקום. לדבריו, קם הבוקר להתפנות והרגיש סחרחורת ותחושת עילפון, כעת מתלונן על דפיקות לב. ללא תלונות נוספות. בהגיעו, בהכרה מלאה, מתמצא בזמן ובמקום, ללא סימני מצוקה נשימתית, ללא חיוורון או הזעה, יציב המודינמית, דופק רדיאלי נימוש היטב, ללא חסכים ניורולוגיים, מדדים כמפורט. פונה לבית החולים שערי צדק להמשך טיפול.

היסטוריה רפואית:

מחלות עבר: ללא מחלות רקע

תרופות: לא נוטל תרופות

רגישויות: לא ידוע על רגישות

הערות

בן משפחה מלווה
מחוסן לקורונה 4 פעמים

פרטים נוספים

המבקש : חולה עצמו
המסייעים: אמבולנס רגיל
מקום האירוע : צבי גרץ/הכניסה הימנית 7 כניסה 1 קומה 2 ירושלים
קוד מבצעי: 81

סטטוס המטופל בסיום האירוע

זמן: 06:25
הכרה: מלאה A
נשימה ספונטנית: נושם
דופק ספונטני: לא סדיר
לחץ דם: 145/95
Spo2 : 98

יעד פינוי

יעד: בית חולים
שם בית החולים: שע"צ-ים
מחלקה: מלר"ד פנימי
נמסר ל: חני

זמנים

קבלה 05:24 : יציאה 05:24 : הגעה 05:36 : מפנה 06:16 : ביעד 06:26 :

אנשי צוות

שם פראמדיק : שרה כהן מספר 3719 חתימה : _____

שמעון הכסטר ת.ז. 000388587

מרח' צבי גרץ 7

ירושלים 93111

טל': 053-5318186

דוא"ל: hochsters@gmail.com

התובע

- נ ג ד -

1. נציבות שרות המדינה

2. מדינת ישראל – משרד האוצר

3. הממונה על הגימלאות

ע"י ב"כ פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

מח"ל 7, מעלות דפנה, ירושלים

הנתבעת

בקשה מטעם התובע לאור החלטת ביה"ד מהיום, 9.2.2025

1. כאמור בהחלטת כב' השופט מהיום, ההחלטה מתיחסת "לבקשת התובע לפיה נציגי המדינה ישובו וייפגשו עמו" בבקשה מיום 5.2.2025. דא עקא: בקשה כזו כלל לא הופיעה במסמך, שכותרתו משקפת את תוכנו:
"בקשה מטעם התובע לדחיית מועד וליישום החלטה מ-25.3.2025" בלבד.
2. מעבר לבקשה לדחיית מועד (פיסקא 1 למסמך), ומאחר והצדדים לא הגיעו להסכמות, ביקש התובע מבית הדין רק דבר אחד נוסף: לאכוף את ביצוע החלטת השופט מיום 25.3.2025 (פיסקא 3), שניתנה בעקבות טענות התובע על שקרים ממש והטעיית בית הדין על ידי נציגי המדינה, כמתואר במסמכים שהביאו לאותה החלטה של בית הדין הנכבד.
3. בסיפא של בקשתי מ-5.2.2024 (פיסקא 8) רק הבהרתי שאם המדינה תסכים בכל זאת להפגש איתי, יתייתר הצורך לאכוף בשלב זה את ההחלטה צ-25.3.2024 כי המצב יחזור לקדמותו, (כל זמן שהצדדים מנסים להגיע להסכמות).
4. המציאות שלפיה המדינה מרשה לעצמה לשקר את בית הדין - ואותי - במצח נחושה, ומאן שהוא בתוך המערכת מטעה את הפרקליטות, נראה לי חמור ביותר, ולמיטב הבנתי נוגדת החוק והאתיקה. תמוה בעיני שהתנהלות זו יכולה לעבור בשתיקה.
5. אני חוזר לכן ומבקש בכל הכבוד הראוי, כי בית הדין הנכבד ידרוש מב"כ המדינה את יישום ההחלטה שניתנה כבר ב-25.3.2024, כמפורט בבקשה מטעם התובע מיום 5.2.2025 לפני יישום ההחלטת כב' השופט מהיום להורות על עיכוב הליכים (או במקביל, אם רלוונטי)

שמעון הכסטר

ירושלים, 9.2.2025

בעניין שבין:

תובע:

שמעון מנחם הכסטר, ת"ז 000388587

ע"י ב"כ עו"ד יעקב חסדאי ואח'

מרח' המלך ג'ורג' 41, ת.ד 7655 ירושלים 9107601

טל': 02-6233153, פקס: 02-6244924

Email:chisdai@gmail.com

- נ ג ד -

נתבעת:

1. מדינת ישראל - נציבות שירות המדינה

2. מדינת ישראל - משרד האוצר הממונה על הגמלאות

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים - אזרחי

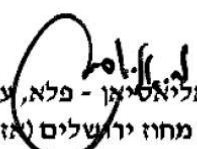
מח"ל 7, ירושלים 9149301 ת"ד 49333

טל': 073-3920000, פקס: 02-6468053

בקשת ארכה

1. בית הדין הנכבד מתבקש להאריך ביום אחד את המועד להגשת עמדת המדינה להצעת התובע.

2. העמדה גובשה כמעט במלואה, אך יש לאשרה אל מול הגורמים העומדים בקשר עם הפרקליטות.


מינו אליאזר - פלא, עו"ד
פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

הדין האזורי לעבודה בירושלים

כב' השופט ע' רוטמן

סע"ש 6928-10-19

בעניין שבין:

תובע:

שמעון מנחם הכסטר, ת"ז 000388587

בעצמו

רח' צבי גרץ 15, ירושלים.

באימייל : hochsters@gmail.com

- נ ג ד -

נתבע:

1.

מדינת ישראל - נציבות שירות המדינה

2.

מדינת ישראל - משרד האוצר הממונה על הגמלאות

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים - אזרחי

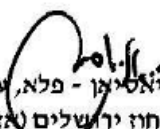
מח"ל 7, ירושלים 9149301 ת"ד 49333

טל': 073-3920000, פקס: 02-6468053

בקשה להארכת מועד

בית הדין הנכבד מתבקש להאריך את המועד להגשת הודעת עדכון מטעם המדינה, עד ליום 21.6.2024, מן הטעמים המפורטים להלן:

- בשבועות האחרונים נערכו שיחות רבות ושתי פגישות עם התובע, במהלכן הוא שטח את טענותיו באריכות בפני גורמי הפרקליטות, לרבות פרקליטת מחוז ירושלים (אז'), כפי שנמסר בעבר. טענות אלה הועברו לבירור אצל משרד האוצר ונציבות שירות המדינה, ועמדת המדינה בהן קרובה לגיבוש.
- התובע והח"מ שוחחו אתמול והוא הודיע כי שלח חומרים נוספים לעיון, ואין מניעה מבחינתו כי חומרים אלה ייבחנו אף הם, וניתן יהיה להדבר בעניינם.
- על כן יתבקש בית הדין הנכבד להאריך את המועד להגשת הודעת העדכון, כמתואר לעיל.


מינו אליאסיאן - פלא, עו"ד
פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

3 יוני, 2024

סע"ש 6928-10-19

בבית הדין האזורי לעבודה בירושלים

בפני כבוד השופט עמי רוטמן

מועד חתימה ומועד האחרון להגשה: כ"ג אלול תשפ"ב; 19 ספטמבר 2022

בעניין שבין:

התובע:

שמעון הכסטר, ת.ז. 000388587

ע"י ב"כ עו"ד יעקב חסדאי

מרח' המלך גיורג' 41,

ת.ד. 7655, ירושלים 9107601

טל': 02-6233153, פקס: 02-6244924

מייל: chisdai@gmail.com

- נ ג ד -

הנתבעים:

1. נציבות שירות המדינה

2. משרד האוצר

3. הממונה על הגמלאות

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים - אזורי

מרח' מח"ל 7, ירושלים 9149301, ת.ד. 49333


טל': 073-3920000, פקס: 02-6468053

בקשה מוסכמת למתן ארכה נוספת להגשת כתב ההגנה

בית הדין הנכבד מתבקש להורות על הארכת המועד להגשת כתב ההגנה מטעם הנתבעים ב-30 ימים, וזאת מן הטעמים שיפורטו להלן:

1. ביום 4.7.22 נתן בית המשפט הנכבד החלטה לפיה על הנתבעים להגיש כתב הגנה עד ליום 19.9.22.
2. עם זאת, עד כה טרם התקבלה ההתייחסות הנדרשת מצד הגורמים הרלוונטיים בהליך דנן.
3. מטעם זה, וכן מפאת עומס העבודה הרב המונח על שולחן הח"מ, מתבקשת שהות נוספת על מנת לגבש עמדה, כאמור בתחילת הבקשה.
4. ב"כ התובע, עוה"ד יעקב חסדאי, הסכים באדיבותו לבקשה זו.

לפיכך ומכלל האמור לעיל, יתבקש בית המשפט הנכבד להאריך בשלב זה את המועד להגשת כתב ההגנה ב- 30 ימים נוספים.


מינו אליאשיאן - פלא, עו"ד
פרקליטות מחוז ירושלים (אזורי)

שמעון הכסטר ת.ז. 000388587
רח' צבי גרץ 7 ירושלים, טל 053-5318186
dohsters@gmail.com

התובע

- נ ג ד -

1. נציבות שרות המדינה
 2. מדינת ישראל – משרד האוצר
 3. הממונה על הגימלאות
- ע"י ב"כ פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
מח"ל 7, מעלות דפנה, ירושלים

הנתבעת

בקשת התובע לאור הודעות המדינה בענין הסכמות הצדדים

1. במסמך "הודעה מטעם המדינה" (ללא תאריך), עידכנה המדינה את בית הדין על "מגעים" בין הצדדים "בנסיון להדבר על נושאי התביעה" וזאת "בהתאם להחלטת בית הדין הנכבד" ו"כי יש קושי ממשי לקדם הליכי פשרה בתיק".

2. החלטת כב' השופט, מיום 4.2.2024, לא היתה שעל הצדדים "להדבר בנושאי התביעה" בצורה עמומה כלשהי אלא **דרישה מפורשת לקבל מהנתבעת התיחסות ספציפית לאמור בהודעתי לבית הדין הנכבד מיום 1.2.2024.**

בהתאם לכך **ובמיוחד על רקע הודעת הנתבעת לבית הדין כי "המדינה פתוחה לשקול כל הצעת פשרה שתובא בפניה"** היה על הנתבעת להתייחס עניינית, בין היתר, להצעת מתווה הפשרה מיום 30.1.2024 שהגשתי ולמצער לקיים עמי דיון משותף לליבון הסתייגויות -ככל שהיו- באופן הוגן ובנפש חפצה כפי שנכתב בהודעתי. למיטב הבנתי, **אין בחצי המשפט החלול " כי יש קושי ממשי לקדם הליכי פשרה בתיק" שבהודעה מטעם המדינה, ולו רמז, להתייחסות הנדרשת.**

יצוין בהקשר זה כי לאחר המתנה מורטת עצבים של שבועות ארוכים, ורק לאחר פניות חוזרות ונישנות שלי (על אף שע"פ הנחיות קודמות של בית הדין הנכבד, הנתבעת היא שהיתה אמורה ליזום וליצור את הקשר), קבלתי מב"כ המדינה הודעת ווטסאפ סתמית לפיה **ההצעה " נדחתה ע"י הנציבות" ושהסיבות יפורטו בפני ביה"ד.** ר' תדפיס הווטסאפ, המצ"ב כנספח א.

בפועל, למרות התחייבות זו, גם הפרוט המובטח לא מופיע בהודעה הנ"ל של הנתבעת.

3. יתירה מזאת ואולי חמור מכך : כשנודע לי על דחיית הצעתי ע"י הנציבות, בקשתי מב"כ המדינה, להפגש "עם מי שהחליט בנציבות לדחות את ההצעה" וזאת ברוח מספר החלטות של בית הדין, כי "הצדדים יעמדו בקשר ישירות ביניהם".

לשבחה ייאמר כי לדבריה היא כבר העלתה את בקשתי (הכלולה בהצעתי לפשרה) להפגש וסורבה אך הבהירה כי "אעלה שוב את בקשתך להיפגש". עם זאת, ומן הסתם עקב ציפיתי לדיון הוגן ובנפש חפצה, היא הוסיפה מיד כי "מסופקתני אם יהיה בפגישה כדי לקדם את ניהול ענינד".
ר' הודעת ב"כ הנתבעת (תדפיס הודעת ווטסאפ) המצ"ב כנספח ב'.

ואכן, כנבואה המגשימה את עצמה, קבלתי, הפעם בתוך יום אחד(!), הודעת ווטסאפ האומרת שפגישה אתי לא תתקיים כי "נפגשו אתך מספר פעמים" (**שקר וכזב**, ר' פסקאות 1-2 בנספח ג') ו"הגורמים המקצועיים" העלומים, "לא רואים כיצד פגישה יכולה לקדם את הדיון".

4. באותה הודעת ווטסאפ מובלע גם ה"הסבר" **שדחיית המבוקש במתווה הפשרה שהגשתי, כי "הסוגיות הן משפטיות ברובן"**, למרות, שכמתואר בהצעתי, אין לה השלכות רוחב ו על אף שזכור המדינה הצהירה בפני בית הדין הנכבד **שהיא תשקול כל הצעה**. ההתכתבות בווטסאפ, המדברת בעד עצמה (צילום מסך), מצ"ב כנספח ג'.

5. התנהלות זו של הנתבעת, הנותנת תשובות לא נכונות בעליל ו/או לא מליאות אינה מקרית או חד פעמית. לי הן נראות כמזלזלות, אם לא ממש מטעות את בית הדין הנכבד, בניגוד לחוק ולאתיקה ובי הן בודאי פוגעות, שלא לאמר מתעללות, שוב ושוב מאלצות אותי להשקיע מאמצים ומשאבים רבים ויקרים כדי לחשוף את הדברים ואת בית הדין הנכבד להחליט שוב ושוב החלטות בהתאם.

להלן מספר המחשות:

א: בהודעה מטעם התובע (הוגשה ב-9.2.23) נטען **שתשובת המדינה לשאלת כב' השופט** (מיום 11.1.23) **אינה עונה לשאלה** (שלא לאמר: מטעה את בית הדין, נגד החוק והאתיקה). בעקבות זאת ניתנו שלוש(!) החלטות (ב-11.2.23, 1.3.23 ו-20.3.23) שחייבו את התיחסות המדינה.

וראה זה פלא: בעקבות החלטות כב' השופט, נתקבלה ביום 21.3.2023 **תשובה שונה** (שגם היא, לעניות דעתי, אינה עונה לשאלה ואינה נכונה, אך לא היה לי כח להתמודד עם כך). כלאמר: התשובה הראשונה לא היתה נכונה.

ב: החלטה מיום 29.11.2023, חייבה את המדינה להגיב למסמך "הבהרת התובע" (מ-28.11.2023) בו הוכח כי עמדת המדינה, שניתנה ע"פ דרישת ביה"ד (בהחלטה מ-12.11.2023) לגבי בקשת התובע מאותו יום, הדוחה את בקשה התובע, מבוססת על **מצג משפטי מטעה** - כאילו הבקשה נוגדת את החוק ואת חוזהו לאחר שהציגה לבית הדין את ההצעה של התובע בצורה מעוותת.

וראה זה פלא: ביום 10.12.2023, המדינה נתנה הסבר **שונה לחלוטין**: הפעם הצעתי כבר לא נגדה את החוק או את החוזה אלא רק "עמדה מהותית של המדינה". לא טרחתי לברר מהי אותה עמדה מסתורית, שוב בגלל מגבלת כוחותי, במיוחד בימים אלו שבו בני, עשרה(!) מנכדי, אחיינים וקרובי משפחה, נלחמים במלחמה קשה ואכזרית והדאגה מכרסמת ביום ובלילה.

6. אינני יכול להמנע מהתחושה שאני עומד מול מנגנון ענק שבמשך שנים לא עונה עיניינית לפניויותי (ר' סעיף 19 לכתב התביעה), הממשיך באותה דרך, ללא מורא, גם מול בית הדין הנכבד. לא נותר לי אלא **לבקש את בית הדין הנכבד לעצור את ההתנהלות השערוריתית של גורמים במערכת, הנהנים מחסינות, גם כספית, ולא נרתעים מלסלף עובדות**, כמו בתאור בא-כוחי בפסקה 3 ל"הודעה מטעם התובע" המוזכר לעיל (5א), **לעוות עובדות**, כמודגם ב-5 לעיל, **ולשקר ממש**, שוב ושוב, כמתואר בסעיף 1 בנספח ג' המצ"ב.

7. אני חוזר בהזדמנות זו על רצוני ונכונותי לסיים סוף סוף את הפרשה שכבר עלתה לי רבבות ש"ח ומי יודע כמה כספי ציבור ומשאבי זמן יקרים של המדינה ומערכת המשפט כבר בוזבזו וממשיכים להתבזבז עקב התנהלות הנתבעת ואין איש הנותן את הדין לבזבז משווע זה.

8. בקשתי היא שהמדינה תקבל את מתווה הפשרה שהצעתי, על בסיס העובדות שלגביהן אין מחלוקת בין הצדדים. ככל שיש הסתייגויות של ממש מההצעה, אני מבקש שהן יפורטו וינומקו ובעקבותם יתקיים אתי דיון משותף. בנפש חפצה שבו ניתן יהיה מן הסתם להגיע למתווה מוסכם והגון. בסופו של דבר, אחרי כ-43 שנות שרות אינני אויב של המערכת ואין ספק שעם מעט רצון טוב ניתן לסיים את העניין בצורה הוגנת ומוסכמת.

נספחים

נספח א: התכתבות בוטסאפ בין התובע וב"כ הנתבעת
מיום 18.2.2024

נספח ב: הודעת ווטסאפ של ב"כ הנתבעת מיום 18.2.2024

נספח ג: תגובת התובע להודעת ווטסאפ של ב"כ הנתבעת
מיום 19.2.2024

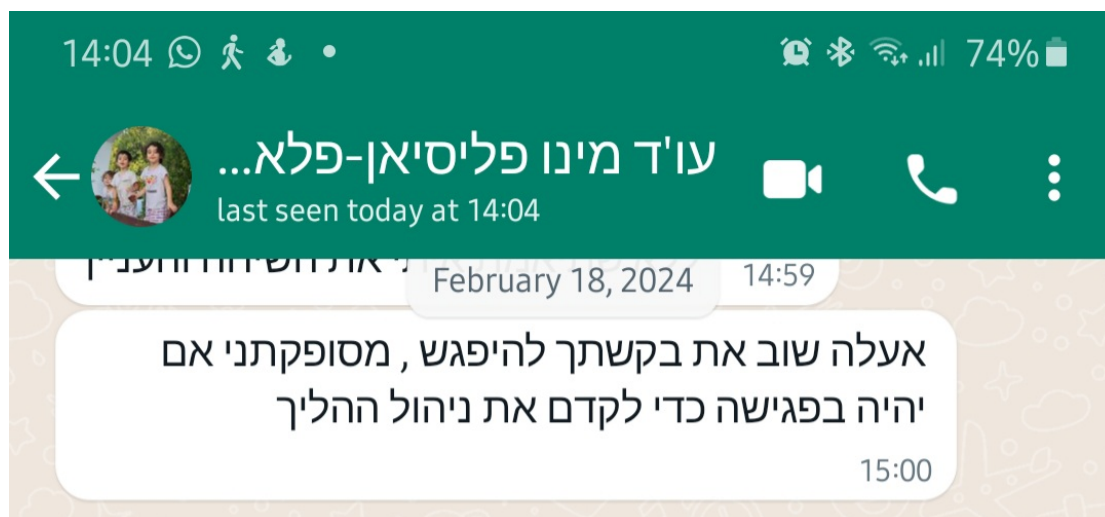
נספח א

**התכתבות בוטסאפ בין התובע וב"כ הנתבעת
מיום 18.2.2024**



נספח ב

הודעת ווטסאפ של ב"כ הנתבעת מיום 18.2.2024



נספח ג'

(3 עמודים)

תגובת התובע להודעת ווטסאפ של ב"כ הנתבעת

מיום 19.2.2024

(ב"כ הפרקליטות לא התייחסה להודעת ווטסאפ זו
ולא נתקבלו תשובות לשאלות שבהודעה)



עו"ד מינו פליסיאן-פלא...

last seen today at 15:38

February 19, 2024

עו"ד מינו פליסיאן-פלא פרקליטות ירושלים

ציינו שמאחר שנפגשו איתך כבר מספר פעמים, ובגלל שהסוגיות הן משפטיות ברובן, הם לא רואים כיצד פגישה יכולה לקדם את הדין

1. "נפגשו אתי מספר פעמים"? שקר וכזב.

כמו שכתבתי ואמרתי לך יותר מפעם אחת: חוץ מפגישה אחת לפני כ-7 שנים (שנסתיימה ב"נבדוק"). איש לא נפגש אתי ולו פעם אחת. ההפך הוא הנכון: אני בקשתי שוב ושוב במשך שנים שיפגשו אתי (אשלח לך יותר מאוחר אוסף מהבקשות) להסדרת הנושא בלא להטריח את המערכת המשפטית (הפרקליטות ובתי הדין), אבל ההתעלמות היתה טוטלית.

אני מבקש לדעת מי האדם שאמר זאת? מי האדם שמטעה את כל המערכת - וגם אותך ובאמצעותך את בית הדין - וגורם לך לחזור בפני (ובפני בית הדין) על השקר הזה שוב ושוב.

אדרבא: שיפרט ויתאר: מי נפגש אתי? מתי? מה נאמר/סוכם בפגישה?

2. מקוממת העובדה שהשקר הגס הנ"ל משמש כתרופץ לאי נכונות להפגש אתי, בניגוד מוחלט להחלטות בית הדין שנתקבלו בעקבות טיעוני על אי התייחסותכם העיניינית, ובקשותי לקיום דיון משותף בנפש חפצה, אם תהיינה הסתייגויות מהצעתי.

15:32 ✓✓



עו"ד מינו פליסיאן-פלא...

online



3 תמוהה גם כוונתכם להודיע לבית הדין על דחיית ההצעה, ושוב בלי להתיחס לפרטיה כמצוות בית הדין (והגינות בסיסית), "בגלל שהסוגיות הן משפטיות".

האם הסוגיות לא היו משפטיות כשהודעתם לביה"ד על נכונות לבחון פשרה שאציע?

החלטות כב' השופט בעקבות טיעוני הנ"ל ניתנו לאור הודעתכם זו לביה"ד. טרחתי לגבשה ולהעלותה על הכתב גם בעקבות הודעה קודמת, בחתימתך, כי ההנחות שביסוד הצעתי "תואמות את החישוב שביצעה המדינה".

לתומי חשבתי שפשרות הן תמיד על רקע סוגיות משפטיות העומדות לדיון. במקרה שלי גם אין כל השלכת רוחב להכרעת בית הדין בנושא והיא איננה יוצרת תקדים כלשהו כי אין כיום -ולו עובד אחד- שהועסק מעל 35 שנה בשרות המדינה, שלו חוזה זהה לשלי (ללא שינוי) והדברים ידועים היטב לנציבות שרות המדינה.

קשה להמלט מהרושם שמישהו גרם לך להודיע לבית הדין על נכונות לבחון הצעת פשרה על אף. שהיתה מן השפה ולחוץ. מילא להתעלל בי (בס"ה עובד ותיק ומסור ששרת 43 שנה את המדינה, ועכשיו מנסה לקבל את מלוא הגימלה שבעבורה עמל ושילם) אבל להתל כך בבית הדין?

15:33

4. ולעצם הענין: מהי ה"סוגיה המשפטית" כביכול שמונע כדבריו מ"הגורמים המקצועיים בנציבות" להתייחס עניינית למשל לויתור שלי בהצעת הפרשה לפיה גורם מקצועי מוסמך בנציבות - ולא אני-, יכריע במחלוקת מה תהא המשכורת הקובעת לפנסיה (איזו דרגה) עבור תקופת כתב המינוי, ומבלי להטריח את בית הדין?

אם טיעון כלשהו, או עובדה כלשהי שעל בסיסם גיבשתי את ההצעת הפרשה אינם נכונים מדוע אינכם מפרטים אותם? ומדוע לא ניתן לדון עליה פנים אל פנים בנפש חפצה?

15:36 ✓✓

5. אני מבקש שתשקלו שוב את החלטתכם. תבקשו מבית הדין ארכה שבמהלכה "הצדדים יעמדו בקשר ישיר עם התובע" כפי שהנחה השופט, ונמצא אולי דרך, לסיים את הפרשה בצורה הוגנת ובלא להטריח את בית הדין.

15:38 ✓✓



Message

